HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 42. | Sobota (Saturday) 15. října (October) 1977 | Cena 25 centů

Antverpy a Rubens

"UNESCO", specializovaná mezinárodní organizace při OSN si zvolilo za světové výročí tohoto roku téma: "Antverpy a Rubens".

Celý vzdělaný svět si totiž letos připomíná 400leté výročí narození Petra Pavla Rubense, jednoho z největších géniů výtvarného umění, který ve své tvorbě spojením proudů malířství jižního a severského vytvořil tak zvanou severskou formu baroka, jíž začíná nová epocha evropského malířství.

Rodištěm Rubensovým je vestfálské město Siegen, kde se Petr narodil 28. června 1577. Avšak po celý svůj život byl spjat s Antverpami. I když prožil své dětství v cizině, kam byl jeho otec vypovězen po vandalství, spáchaném r. 1566 v katedrálách v Antverpách, Gentu a Tournay. Celých osm let prožil v Itálii, kam odjel už jako uznalý člen "cechu sv. Lukáše", aby dopinil své vědomosti pečlivým studiem originálů svých oblíbených "učitelů" Tintoretta, Tiziana a Corneggia. Avšak Rubensův hluboce citový vztah k přístavnímu městu tehdy nizozemských Antverp a jejich obyvatel k Rubensovi neumenšila ani staletí, uplynulá od umělcových školních let, od kterých se datuje Rubensův pobyt v tomto starém přístavu na ústí řeky Šeldy.

Petr Pavel Rubens (1577—1640). Jeho autoportrét.

Dodnes najdeme v Antverpách Rubensovu ulici i jeho dům, s pietně zachovaným vnitřním zařízením, takže při vstupu do něho má návštěvník dojem, jakoby si byl pán domu jen na chvíli někam poodešel. Jeho proslulé malby "Vztyčení kříže" a "Snímání z kříže", které vytvořil pro antverpskou katedrálu, jeho díla v kostele sv. Jakuba — (kde byl Rubens r. 1640 pochován) — a obrazy, vystavené dnes v Královském museu krásných umění v Antverpách, působí na dnešního návštěvníka Antverp stejně podmanivě jako působila na současníky mistrovy v době jejich vzniku.

Tradice Rubensova, která nikdy z Antverp nevymizela — i když se snad někdy zdálo, že ve všednosti každodenního života se ztrácí — oživla ve své plné síle právě letos, v roce 400letého umělcova jubilea v duchu a koloritu jeho doby.

Její ovzduší nebylo vytvořeno jen překrásnou výstavou více než sta Rubensových maleb a kreseb, uspořádanou v Královském museu krásných umění — (na kterou byla zapůjčena umělcova díla z mnohých evropských zemí i ze zámoří) — ale i dílčími expozicemi jako: "Móda za časů Rubensových", "Lékařství kolem Rubense", "Hudba z doby Rubensovy" a pod. Atmosféru Rubensovy doby způsobila i jídla, podávaná letos v belgických restauracích, v nichž jste si mohli objednat pečeni "à la Rubens", "Rubensovu mísu" a pod. Takový jídelní lístek měl letos připomínat všem návštěvníkům Belgie i kuchařské výrobky umělcovy domácnosti, a bylo je možno zapíjet silným pivem mistrova jména, které pro letošní turistickou sezónu navařil lovaňský pivovar známé pivní značky "Stella Artois". (Budiž zde připomenuto aspoň v závorce, že po první světové válce, v níž bylo město Lovaň velmi pobořeno, obnovil vaření piva v tomto pivovaru český sládek z Plzeňského Prazdroje.)

Čtyřicetiletého Rubensova jubilea narození nevzpomínaly však jen Antverpy, ale připojily se k nim i galerie jiných zemí, v nichž bylo možno shlédnouti díla tohoto velkého vlámského malíře a zároveň diplomata všestranného intelektu, který byl schopný tvořit a současně naslouchat předčítané četbě, diktovat dopis a rozprávět s přítelem.

Antverpská katedrála, pro kterou Rubens namaloval "Vztyčení kříže" a "Snímání z kříže" — díla, která znamenala začátek jeho slávy.

Na svobodu letadlem a — vězením . . .

Frankfurt. — Cestovní letadlo Československých aerolinií sovětské výroby Jak-40, letělo v úterý 11. října na lince z Karlových Varů do Prahy s 26 cestujícími, ale místo do Prahy přiletělo do Frankfurtu. Jeho pilot s posádkou byli přinuceni Vlastimilem Toupalíkem a Růženou Vlčkovou, ozbrojenými revolverem a pistolí změnit směr na Západ.

Vlastimil Toupalík a Růžena Vlčková byli zaměstnanci ČSA a byli oblečeni ve svých uniformách. Původně chtěli, aby letadlo přistálo v Mnichově, to prý bylo nemožné a tak pilot žádal o přistání ve Frankfurtu. Po dvouhodinovém vyjednávání s německými státními autoritami byl poskytnut oběma únoscům letadla politický asyl.

Státní autority Západního Německa však prohlásily, že i když oběma asyl povolily, budou postaveni před soud a obžalováni z leteckého pirátství.

Poslední únos čs. letadla typu Iljušin-18 se 106 cestujícími provedl v říjnu 1976 Rudolf Bečvář a byl za to odsouzen na 8 let vězení.

Vlastimil a Růžena nyní tedy čekají jakou "cenu" budou musit "platit" za svou cestu na svobodu — zvláště když se o ni pokusili právě v době zasedání konference 35 států v Bělehradě o evropské spolupráci a plnění závazků Helsinské dohody.

Clevelandský mayor Ralph J. Perk podlehl v primárkách

V úterý 4. října konaly se v Clevelandu primárky (předběžné volby) na úřad starosty města. Byli čtyři kandidáti a dosavadní mayor Ralph J. Perk, který je českého původu, se ocitl na třetím místě. Stalo se to pro malou účast na volbách občanů z řad ethnických skupin. Lidé se lehkomyslně spoléhali na to, že Ralph Perk primárkami určitě projde a volit nešli.

Podle clevelandských volebních pravidel jsou starostenské primárky nestranické a do hlavních voleb půjdou jenom dva první kandidáti. — Hlas Národa přinese v příštím čísle článek, ve kterém bude zhodnocena Perkova 25letá politická činnost i šest let jeho starostenství.

Sloupek informací

Z BĚLEHRADU, K "MALÉ VÁLCE" V INDOČÍNĚ A O POTÍRÁNÍ TERORU V ARGENTINĚ

V úterý 4. října začala v jugoslávkém Bělehradě takzvaná "hlavní část schůzky o evropské bezpečnosti a spolupráci", na níž zástupci 35 států (včetně USA) projednávají dosavadní výsledky plnění helsinských dohod z léta 1975, kterým se zestručněně říká "Závěrečný akt".

Jednací řád má celkem devět bodů, z nichž nejdůležitější budou asi čtvrtý — "podrobná výměna názorů o aplikaci ustanovení Závěrečného aktu a o plnění úkolů stanovených helsinskou konferencí" — a pak šestý, jímž je "vypracování závěrečného dokumentu". Dohody o tomto dokumentu má být dosaženo nejpozději do 22. prosince — ale když se tak nestane, obnoví se bělehradská jednání v polovině ledna příštího roku "s cílem dokončit návrh závěrečného dokumentu" v polovině února 1978. Času tedy móře a doufejme, že diplomate zúčastněných států se upovídají jen natolik, aby nám zůstali zachováni pro příští podobné konference...

Úvodní projevy představitelů účastněných států (bod dvě jednacího řádu) proběhly bez i jen náznaků politických střetnutí. Americký delegát a jeho sovětský kolega — v tomto případě Arthur J. Goldberg a Voroncov — se už dlouho k sobě nechovali tak ohleduplně, jako při zahájení bělehradské schůzky. Různí západoevropští řečníci sice mluvili o "porušování lidských práv v jistých zemích", ale chránili se je jmenovat.

□

UKÁZNĚNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Tak například holandský delegát na adresu těchto "jistých zemí" prohlásil, že "je nemožné pochopit používání represivních opatření včetne uvěznění proti jednotlivcům, kteří se provinili jen tím, že žádali práva, slibovaná Závěrečným aktem". Podobně Švéd Leif Leifland, Nor Thorvald Stoltenberg a švýcarský a západoněmecký mluvčí. Naráželi při tom mimo jiné na skutečnost, že ze skupiny desíti moskevských občanů, kteří si dali za úkol sledovat, do jaké míry Sovětský svaz plní helsinská ujednání — je dnes pět ve vězení a tři byli přinuceni emigrovat. Tato informace totiž kolovala mezi účastníky bělehradské schůzky... Sovětům se zřejmě nějakým způsobem podařilo shromáždění "ukáznit" a když tento stav potrvá, vejde Bělehrad do politické historie jen řečmi do větru. —

Ukázněnou v nedobrém slova smyslu se ukázala být i policie hostitelské Jugoslávie. Hned druhý den po zahájení konference, ve středu 5. října odvezla na letiště a vykázala ze země amerického občana Olgerts Pavlouskise ze San Francisca a švédskou občanku Mudite Krasts, protože se snažili informovat **západní** novináře o cílech Světové federace svobodných Litevců. Jistě velmi názorná ukázka, jak lze také praktikovat "ducha Helsinek", onen Závěrečný akt o evropské spolupráci...

□

KOMUNISTICKÁ VÁLKA V INDOČÍNĚ

Asie nebyla nikdy povídavá a ještě skoupější jsou na informace komunistické režimy tohoto kontinentu. Nicméně nedá se všechno utajit, nejméně pak asi vojenské akce. Řada zpráv z různých pramenů prozrazuje, že indočínské státy Vietnam a Kambodža — které jsou od jara 1975 plně v komunistických rukou — spolu vedou tvrdou pohraniční válku, která od potyček v dubnu tohoto roku vedla k nasazení těžkých zbraní a letectva na konci léta. Potvrzují to informace, odposlouchané z vysílání kambodžské rozhlasové stanice Pnom Penh a různá hlášení z vietnamského hlavního města Hanoi a z bývalého Saigonu, nyní Města Ho Čiminhova.

Tak prý v červenci t.r. přemístila vietnamská vláda tři divize do pohraničního území s Kambodžou, aby prorazily na území komunistického souseda. "Denní rozkazy" obráncům severo-východní kambodžské provincie Mandolkiri — odposlouchané 6. a 8. srpna — hovořily o "odhodlání příslušníků revoluční armády padnout v boji" za toto území. — Konfliktní situaci přiostřilo vyhlášení kambodžské vlády, že 44 ostrovů v Siamském zálivu, na které si dělá nárok Hanoi, jsou "výsostným územím Kambodže". Jak průzkum ukázal, ostrovy slibují být bohatým nalezištěm oleje.

Teprve nedávno vyšlo najevo, že v dubnu 1970 došlo k tajné konferenci představitelů indočínských národů, kterou dal dohromady tehdejší ministerský předseda komunistické ČínyČu En-laj. Kambodža a Vietnamci si prý slíbili být "jako rty a zuby" v boji proti USA. A zpočátku také opravdu byli. Situace se začala měnit před dvěma roky, po odchodu Američanů z Vietnamu, po tom, co jménem povstalecké "Khmer Rouge" převzala moc v Kambodži "Angka" — překlad zní "Organizace". O její vládě referuje před časem vyšlá kniha John Barrona a Anthony Paula "Murder of A Gentle Land" (Vražda skromné země).

□

V POZADÍ ČÍNA A SSSR

Autoři zpracovali rozhovory, které měli s několika sty uprchlíků z Kambodže v Thajsku a jinde a které z větší části se daly ověřit. Výsledkem je líčení nepředstavitelného teroru vojensky řízené "Organizace": přes 3,5 milionu (téměř polovina) obyvatel byla násilím přestěhována k pracím na rýžových polích, "od rána pěti hodin do odpoledne pěti hodin" — "politická převýchova" následuje. Odhaduje se, že přes 400.000 osob při této kampani zahynulo. Kdo nemůže pracovat, je chladnokrevně zabit. Zavražděno bylo i několik tisíc příslušníků vietnamské menšiny. Většina škol je zavřena, potraviny se přidělují podle výkonu, peníze nejsou v oběhu. V zemi je přes 1.000 čínských "poradců"...

Teprve ve středu 28. září se svět dověděl, že vůdcem do té doby téměř anonymní organizace "Angka" je dnešní šéf kambodžských komunistů Pol Pot: přijel do Pekingu a byl přivítán stranickými a vládními špičkami komunistické Číny — ani předseda Hua a jeho náměstek Teng, hostitelé přemnohých návštěvníků z USA, nechyběli...

Číně se nelíbí cílevědomá snaha sjednoceného Vietnamu dosáhnout na Indočínském poloostrově vedoucího postavení, snaha, která je tiše trpěna například sousední "Laoskou lidově demokratickou republikou" — a ne sice moc nahlas, ale vytrvale podporována Sovětským svazem, který si tak hřeje svoji asijskou polívčičku. —

□

ARGENTINA: BOJ PROTI TERORU

Politickou atmosféru některých jiho-amerických států narušovala v posledních letech činnost ultra-levicových teroristů, guerill, jejichž cílem bylo "akcemi malého motoru bojůvek" zapálit "velký motor lidového povstání" — jak to vyjádřil francouzský teoretik revoluce terorem Régis Debray. V Brazílii jen v letech 1968—69 přepadly tyto bojůvky 110 bank a ukořistily miliony dolarů. Následovaly přepady rozhlasových stanic, únosy, vydírání... Únos amerického velvyslance Elbricka "vynesl" propuštění 15 vězněných teroristů, únos japonského generálního konsula v Sao Paulo propuštění pěti — a 40 teroristů směl volně odletět do Alžírska po únosu západoněmeckého velvyslance von Holleben. — Podobně se "dařilo" uruguayským "Tupamaros" a delší čas i argentinským "Monteneros", jak se nazývali tamní guerilové.

Letos v srpnu prohlásil argentinský prezident, generál Jordan Rafael Videla k návštěvníkům zemědělské výstavy v Buenos Aires, že "Monteneros svoji dráhu prohráli". O několik dnů později přinesl deník CLAÍN zprávu, že "devět desetin 'Revoluční lidové armády' a tři čtvrtiny Monteneros jsou zničeny". Podařilo se to po 18 měsících spolupráce armády s policií, při které — přiznala i vládní místa — bylo často použito tvrdých prostředků, "někdy jim padli za oběť i nevinní", pravil prý jeden úřední komentář, který jsem převzal z evropských pramenů. Autor dodal: "To si mohou dovolit jen diktatury, v Evropě by to bylo nemyslitelné."

V této souvislosti je zajímavé, jak se tváří komunisté. Tak například ti z pražského RUDÉHO PRÁVA hovoří ústy svého dopisovatele, argentinského komunisty Jaime Zurlattiho o "řádění **ultrapravicových** ozbrojených band", o "politických únosech a mučení některých levicových demokratických představitelů, které v mnoha případech končí vraždami" — ale zároveň se v dané chvíli tváří velmi loajálně k myšlence "politického uvolnění, jež by vedlo k politické dohodě mezi ozbrojenými silami a civilními složkami, a které opakovaně navrhl prezident republiky generál Jorge Rafael Videla". Poslední citát je z 21. září, čili: tvrdé prostředky, použité prezidentovou vládou v boji proti terorisetickým bojůvkám, které jsou pro některé západo-Evropany projevem diktatury, komunistům nevadí. Samozřejmě...

Nevadí ani Moskvě — kdybyste náhodou slyšeli opak. V srpnu skončilo jednání, vedené v tajnosti od února tohoto roku, které v příštích 10 letech dělá zé Sovětského svazu nejdůležitějšího odběratele argentinských zemědělských produktů, jež v USA a v Evropě "nezabraly". Za obilí, maso a víno dodá SSSR Argentině stroje a technologii pro výstavbu nových průmyslových objektů. Pro Argentinu je prý nová dohoda "krajně výhodná", neboť nedoplatky budou Sověti vyrovnávat ve volně směnitelných měnách, tedy v tvrdých devizách. Spokojenost na obou stranách...

Skoro zároveň s oznámením sovětsko-argentinské smlouvy vydala velitelství letectva a námořnictva Argentiny prohlášení o plánech na "vybudování zbrojního průmyslu".

Napadá vás nějaký **rozumný** závěr? Mně nikoliv.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 15, 1977 — Vol. II, No. 42.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road

Cicero, Illinois 60650

Volejte 656-4477

Ptejte se na

p. PAVLA SVAČINU

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM? PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala

Brokers

TŘI ZDRÁVASY

Poslední tři Zdrávas Maria jsme se modlili o první neděli v říjnu při ukončení naší pouti na wisconsinském Svatém kopečku v poutní kapličce Panny Marie. Děkovali jsme jimi Královně posvátného růžence, jíž je měsíc říjen zasvěcen — (proto k ní vždy v tomto měsíci putujeme) — že na její velkou přímluvu se nám dostalo od Pána Boha zvláštního privilegia — svatořečení Jana Nepomuka Neumanna, rodáka z naší země a syna české matky, pozdějšího 4. filadelfského biskupa. Prosili jsme Ji upřímně a znovu za ochranu naší staré vlasti, za všechny nešťastné, odstrkované a opuštěné, a i za to, abychom se příštího roku opět na Holy Hill sešli.

Při mši svaté a během křížové cesty jsme si vzpomněli na všechny, kdo s námi v minulých letech na Holy Hill jezdívali a které již Pán Bůh povolal k sobě. Myslili jsme v modlitbě upřímně i na všechny ty, kteří pro nemoc, anebo pro pokročilý věk s námi nemohli jet. Při společném cestování busem nám bylo opět dobře v přátelském prostředí známých, zpívalo se — (nábožně i světsky), při modlitbě sv. růžence jsme se snažili nezapomenout na žádnou z lidských bolestí.

českých katolíků jste se dočetli, že sv. Petr to zařídil tak, že v neděli 18. září odpoledne, ačkoliv to předtím vypadalo beznadějně, svítilo sluníčko. Byl stejně tak hodný v neděli 2. října, v den naší pouti na Holy Hill. Ačkoliv v pátek a v sobotu v celém chicagském okolí ustavičně pršelo a předpověď počasí na neděli byla zase špatná. Nějakým šťastným přehozením těch všelijakých páček v meteorologické nebeské stanici se stalo, že když v neděli ráno jsme jeli na wisconsinský Svatý kopeček, sluníčko si protrhalo mraky, a než jsme tam dojeli, bylo už slunečno. Tím bylo jisté, že odpolední křížová cesta bude se moci konat venku.

Děkujeme tedy v první řadě sv. Petrovi, že nám zase přál a prosíme vás, abyste mu i vy svými modlitbami někdy poděkovali a poprosili jej, aby i příště se na nás "usmál".

Děkujeme rovněž všem vám, kteří jste s námi jeli a snažili se svým pochopením nám ulehčit naši práci. Stejné díky patří všem těm, kteří za námi přijeli osobními auty, ať už z Chicaga a jeho okolí, anebo z Wisconsinu z Cudahy a Milwaukee i z Phillips a přátelsky a solidárně se opět připojili k naší pouti. Panu Jožkovi Ivičičovi, našemu varhaníkovi, děkujeme ze srdce za jeho dobrotu a obětavost.

Nakonec ještě posíláme nejsrdečnější pozdravy našim drahým bratřím a sestrám ve víře v naší rodné zemi za mořem. Za zkrácení jejich útrap a diskriminace jsme se jako každoročně i na letošní pouti snažili Pannu Marii vroucně prosit.

Klub Domov

HLEDÁ SE —

JOHN MAREK, rodák z obce Veřovice pod Frenštátem. Jeho poslední známé bydliště bylo v Kanadě (snad: 243 Butter Str., Woodstock, Ont.). Chce s ním vejít nutně ve spojení v důležité záležitosti jeho přítel z Kalifornie. — Kdo byste o hledaném krajanu věděl, řekněte mu laskavě, aby se dopisem přihlásil v redakci H.N. Anebo: Kdo jste se s ním sešli, a víte, kam se odstěhoval, napište nám laskavě sami. Ze srdce vám za tuto službu děkuje

redakce

PRODÁM —

Prodám (pro nemoc) urychleně a výhodně dva krásné majetky, 5 minut od moře a nákupního střediska. 4plex — 9letý, 1 apt. je 2 ložnice, 2 koupelny, kuchyň, jídelna 18×22, 3 apt. 1 ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna. Krásná zahrada (109×149). Taxy $590 ročně. Parking 8 aut. Cena $82.000. Příjem $9240 ročně. Dobrá investice.

*

Dvojdomek — 2 ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna na každé straně domu. Na majitelově straně navíc obývací pokoj 16×20, oplocená okrasná a ovocná zahrada 80×140. Taxy $380 ročně. Cena dvojdomku $64.000. Příjem $2.920 ročně z jednej strany domu. Dobrá investice. Pricestujte ihned. Přijmeme každou slušnou ponuku. Dohodneme se. — Truchlik, 15030 N.E. 11 Ct, #2, North Miami Beach, Florida 33161.

UPŘÍMNĚ SRDEČNÉ POZVÁNÍ

celé naší krajanské veřejnosti z Chicaga a okolí na slavnost českého

SV. BIŘMOVÁNÍ

spojenou s posvěcením a otevřením česko-amerického kulturního a náboženského střediska

"VELEHRAD"

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

J. EXC. JAN L. MOŘKOVSKÝ,

sídelní biskup texaské diecése Galveston-Houston,
přijede mezi nás o svátku Krista Krále — V NEDĚLI 20. LISTOPADU 1977.
Účast slíbili i hosté z Říma a jsou zváni všichni naši důstojní pánové v USA a Kanadě, kteří se budou moci v tu neděli uvolnit ze svých pastýřských povinností.

Pan biskup Mořkovský udělí toho dne ve 2 hod. odpoledne svátost biřmování v chrámu Páně Bl. Anežky české (Central Park Ave. a 27. ul. v Chicagu) věřícím našeho původu — dětem i dospělým — kteří dosud neměli nikdy příležitost přijmouti tuto důležitou svátost věrnosti a křesťanské vytrvalosti v Kristově víře a v Jeho církvi.

Prosíme proto všechny zájemce, aby vděčně užili této vzácné příležitosti, která se nám tak hned zase v Chicagu nenaskytne a přihlásili se včas k tomuto českému udělování svátosti sv. biřmování česko-americkým biskupem.

Závěrečné datum závazných přihlášek je 1. listopad 1977. Prosíme vás však — nenechávejte přihlášku až na poslední týden!

Po českých bohoslužbách a udělení svátosti biřmování posvětí pan biskup budovu našeho chicagského "Velehradu". — Po krátkém obřadu posvěcení bude **společná hostina a taneční zábava s hudbou a programem.**

Sledujte laskavě naše pravidelné zpravodajství v Hlasu Národa.
Věříme, že celá naše krajanská obec se při této příležitosti sejde i s mnohými "přespolními".
TĚŠÍME SE NA VAŠI HOJNOU ÚČAST!

Dr. FRANTIŠEK SCHWARZENBERG,
předseda česko-amerického kulturního střediska "Velehrad"
Otec VOJTĚCH VÍT,
redaktor "Hlasu Národa"

Chicagský "Velehrad"

LOUIS J. WÜST:

Život svatého biskupa Jana Neumanna

(Pokračování z min. čísla)

Byl tam jen dva dny, když na misie přijel nový misionář dp. Prost, redemptorista, aby převzal do správy opuštěnou misii. Na dp. Jana Nep. Neumanna učinil takový dojem, že se hned cítil být povolán ke vstupu do Kongregace Nejsv. Vykupitele, která tehdy začínala v Americe misijně působit. Byla to ale jen chvilková myšlenka. Teprve po několika letech s k ní vrátil.

Dne 11. července 1836 dp. Neumann shlédl Buffalo z paluby lodi, na níž připlul po Kanálu Erie, který byl dokončen právě čtyři roky před tím. Starý farář-misionář dp. Merz po letech strádání uvítal r. 1835 dp. Paxe jako svého nástupce a hned se odebral do Evropy, aby se tam tělesně zotavil a dostal hmotnou pomoc. Dp. Pax uvítal zase radostně Neumanna a dal mu na vybranou: "Chceš město nebo venkov pro svou misii?" Dp. Jan Nep. Neumann volil venkov.

U redemptoristů

Dp. Jan cestoval pěšky či na koni z místa na místo za každého počasí. Seznam měst a osad, které navštěvoval, je dlouhý jako litanie. Pokoušel se přimět lidi, aby pomohli stavět kostely a školy pro své děti. Jeho bratr Václav slyšel volání svého brotra o pomoc a přijel z Čech za ním. Pomáhal, kde a jak mohl. Ať pracoval sebe víc, ani s bratrem nic nezmohl. Konečně se dp. Jan rozhodl přihlásit se k redemptoristům. Jejich kongregaci znal od setkání s Otcem Prostem. Jeho bratr Václav ho následoval z jediného prostého důvodu: chtěli mít za sebou celou řeholní komunitu, když už na problémy v misii nestačili, aby, v případě únavy, je přišel vystřídat někdo další a sami se mohli v komunitě zase duševně i tělesně zotavit.

Jak hleděl nyní kněz Neumann vstříc redemptoristickému životu? Myslil, že bude vždy ve společnosti bratří redemptoristů a že nebude nikdy více osamocen. Očekával i krásný, tichý rok v noviciátu, ale neměl na to čas, protože bylo v misiích málo kněží. Protože on, Jan Nep. Neumann, už knězem byl, noviciát nebo ne, musil sloužit. Nakonec čtrnáctidenní duchovní cvičení na začátku roku 1842 dovršilo jeho noviciát. Dne 16. ledna roku 1842 složil své sliby jako první redemptorista ve Spojených státech amerických.

Události a děje celého jeho krátkého života by však naplnily knihu. Měl jsem za to, že krátký přehled života jeho

(Pokračováni na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

29. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: — Všemohoucí věčný Bože, dej, ať jsme ti vždy oddáni svou vůlí — a slouží me tvé velebnosti upřímným srdcem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Ex 17, 8-13)

Přitáhli Amalečané a bojovali s Izraelem v Refidim. Mojžíš řekl Jozuovi: "Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalečany, zatímco já se postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce." Jozue provedl, co mu Mojžíš rozkázal, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Árón a Chur vystoupili na vrchol pahorku.

Když Mojžíš měl zdviženy své ruce, vítězili Izraelité. Když spouštěl ruce, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily, vzali tedy kámen, položili pod něj a on se na něj posadil. Árón a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil Amalečany a jejich válečné sbory ostřím meče.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI (2 Tim 3, 14-4, 2)

Nejmilejší! Drž se toho, čemu ses naučil a co jsi přijal jako jisté. Víš přece, od koho ses tomu naučil! Od dětství znáš knihy svatého Písma; ty tě mohou naučit moudrosti, abys dosáhl spásy skrze víru v Krista Ježíše. Všechno, co je v nich napsáno, Bohem je vdechnuto a hodí se k poučování, k usvědčování, k napravování a vychovávání ke spravedlnosti. Tak je potom Boží muž, jak má být, důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo.

Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který jednou bude soudit živé i mrtvé, který slavně přijde a bude kralovat: Hlásej slovo! Přicházej s tím ať je to vhod, či nevhod, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj, s všestrannou trpělivostí a znalostí nauky.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 18, 1-8)

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat: "V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal.

V tom městě byla i vdova, ta k němu ustavičně chodila a žádala: 'Zastaň se mě proti mému odpůrci.' Ale on se k tomu dlouho neměl.

Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj, aby mi sem stále nechodila a nakonec mě neumořila.'"

A Pán řekl: "Slyšte, co praví ten nespravedlivý soudce! Copak Bůh nezjedná právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, a nechá je dlouho čekat?

Říkám vám, že se jich rychle zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?"

Náměstí v malebném městečku Norcia italské Umbrie, kde se narodil sv. Benedikt, zakladatel řádu benediktinů, Otec západního mnišství a patron jednotící se Evropy.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Dnešnímu člověku se zdá, že by život měl plynout pravidelně, bez poruch, že by ho neměly potkávat žádné nepříjemnosti a že by všechno mělo fungovat tak dokonale jako přístroje, jimiž se s oblibou obklopuje a na nichž je závislý. Útrapy přijímá dobrovolně jen za zvláštní odměnu. Mnoho lidí se ještě dnes dovede vyrovnat s jistou dávkou nepříjemností, pokud se jim zdá, že se to vyplatí: dovedou vyvinout dost velké úsilí, pokud jde o získání většího příjmu nebo větší společenské prestiže. Ale jsou mezi námi lidé, kteří se nedovedou vyrovnat ani s nevyhnutelnou malou dávkou těžkostí, jak je s sebou přináší běžný život. Hledají před nimi útočiště v drogách nebo v jiných způsobech úniku před odpovědností. Svými pokusy o útěk před jakoukoli námahou jen potvrzují, co bylo řečeno v knize Genesis, že práce je pro člověka nemilým trestem.

Je třeba zdůraznit, že všechny čtyři způsoby, jak potlačit lidskou vinu, působí na podvědomí i na lidské tělo. Možná, že se na čas podaří popřít svědomí jako hlas Boží, ale přijde den, kdy se zneužité svědomí bouřlivě vrátí, napadne svou oběť a bude mučit její bdění, otráví její spánek a temnotu promění v hrůzný sen. Když noc dává prostor našemu vnitřnímu zření, hříšné svědomí bdí v hrůze, aby nebyla spatřena celá jeho ošklivost. Nic tak nevyvolává chorobný strach jako skrytý hřích.

Takový strach se projevuje mnoha způsoby. Není-li člověk řádný ve svém nitru, nemůže být nic řádného ani v jeho vnější činnosti. Svou vlastní nespokojenost promítá na druhé. Co mělo být skrytou sebekritikou, projeví se jako svárlivost a malicherné vyhledávání chyb na druhých. Zámožný člověk se za takových okolností někdy snaží dát zadostučinění – třebas za své nespravedlivě získané statky – a přidá se ke komunistickému hnutí nebo založí levicový časopis. Patří-li k inteligenci (a to znamená, že se mu dostalo vzdělání, na něž jeho inteligence nestačila), hledá takový člověk útěchu pro své svědomí v předstíraném zájmu o sociální spravedlnost nebo se pošklebuje náboženství. Hříšný člověk se snaží žít ve shodě se svým okolím, i když ví, že potíž je právě v tom, že nežije ve shodě sám se sebou. (Může to být dost nebezpečné, chtít se přizpůsobit svému okolí, pokud si člověk není jist, že je to okolí správné). Taková duše se uhoní k smrti samym přebíháním od jednoho psychoanalytika k druhému, bojujíc s problémem svého nemocného já. Ačkoli se zdá, jako by ze všech sil hledala vyléčení, utíká vlastně před pravdivým poznáním sebe samé, asi jako člověk, který se bojí otvírat došlou poštu, aby v ní nenalezl upomínku za nezaplacené účty.

Rozumní psychologové upozorňují, že některé emoce působí na fyzický stav člověka. To také potvrzuje psychosomatická medicina. Mohli by tak také upozornit na daleko horší následky, které může zanechat nemorální potlačování svědomí. Nejen že se tím ničí charakter, ale vznikají také poruchy v podvědomí. Jako kohout zakokrhal, když Petr zapřel Pána, tak se proti nám, když jsme zhřešili, bouří celá příroda. Jeden lékař našel ze sta ošetřovaných případů, jež léčil na artritidu a kolitidu, u 68 % skrytý pocit viny. V Anglii byl popsán případ kojící matky, jež tak nenáviděla svého muže, že její mléko působilo toxicky na dítě. Nedobrý stav její duše neublížil jen jí samé, ale poškodil i organismus jejího dítěte.

V jednom z biblických příběhů se vypráví o ochrnutém muži, který byl ke Spasiteli spuštěn otvorem ve střeše. Pán mu řekl: » Odpouštějí se ti tvé hříchy. « Bylo u toho tenkrát dost lidí, kterým byly pojmy jako hřích a mravní řád k smíchu a kteří se pohoršovali nad tím, že se tu připisuje hříchu veřejně takový význam. Pán se na ně rozhněval a řekl: » Co je snáze říci: „ Odpouštějí se ti tvé hříchy," či říci „ Vstaň a choď "? « (Mat 9: 5). A ten člověk ihned povstal a začal chodit. Všimněme si toho pořadí: nejdříve mu byly odpuštěny hříchy a *pak teprve* byl schopen se uzdravit. Existuje řada lékařských zkušeností dosvědčujících, že vzpomínky spojené nějak s pocitem viny mohou zvyšovat sklon ke zlomeninám kostí a pacienti to pak připisují své » smůle «. Jsou známí lidé » úrazovci «, kteří stále něco rozbíjejí – padá jim z ruky nádobí nebo si lámou kosti, ztrácejí věci nebo padají z žebříků –, ale všechny ty nehody nejsou tak docela nahodilé, jak by se zdálo.

Může to být skrytá snaha uniknout před povinností nebo potrestat sám sebe. Z tohoto hlediska můžeme pochopit, že se někdo pokusí i o sebevraždu, aby sám sebe potrestal za zlo, jehož se dopustil. Sebezničení se stává extrémním vyhrocením postoje, který se projevuje třebas takovými výroky jako » Dal bych si za to nejraději pár facek «. Některé sebevraždy jsou zřejmě projevem takových podvědomých pohnutek.

Přehlížené svědomí se může mstít mnoha nečekanými způsoby. Mnoho lidí má tělesné potíže, je jim zatěžko udržovat normální vzájemné vztahy, jsou nervózní a podrážděni doma i v kanceláři, a to všechno prostě proto, že je tíží potlačená vina. A to buď vina, které vůbec nebylo dovoleno vystoupit na povrch, nebo taková, kterou se snažili omluvit a vymluvit nesvědomití pavědečtí šarlatáni, kteří nevidí, že přirozenost člověka je rozdílná a převyšuje přirozenost švába. Ale před zákony lidské přirozenosti není úniku. Jak je řečeno v Písmu, » tvé hříchy tě naleznou «. Podobně jako dětská nechuť ke studiu vede ve zralém věku k nevzdělanosti, pro kterou si pak nevíme rady s hospodářskými problémy svého života, tak právě ty hříchy, které jsme bagatelizovali, které jsme racionalizovali nebo popírali či schovávali dole v podvědomí, se projeví svými účinky na naše zdraví, naše duševní postoje a na náš celkový životní názor. Hřích má své prvotní sídlo v duši. Druhotně se však usídlí v každém nervu, v každé buňce, v každém vlákně našeho organismu a prostoupí všechny závity našeho mozku. Řada lidí žijících v neplatných manželstvích není schopna se radovat z fyzické stránky manželství jen proto, že je životem doprovází špatné svědomí, nedopřávající klidu ani jejich tělům. To platí zvlášť o lidech, kteří dříve věřili a pak od víry odpadli. Jakmile opadne první vlna zamilovanosti, začne se svědomí probouzet. Přicházejí pak na to, že se nemohou druhému cele darovat, protože od té doby, co vědomě a dobrovolně porušili svůj vztah k nebeskému Otci, nepatří ani sami sobě.

Zdá se nám, že mnoho lidí jde za svými každodenními povinnostmi s klidnou myslí: ale v noci, pod tíhou neodčiněné viny, se mučí právě tak jako ateisté a bojí se tmy. Člověk může mít jasnou hlavu, podnikavou mysl, a přece může trpět chorobou mozku, která se projeví až později; podobně se leckdo může zdát charakterní a velkodušný, štědrý a snášenlivý, a přesto může být vevnitř rozežírán skrytým křichem. Proto volávali za starých časů duchovní lidé » Osvoboď mne, Pane, od mých skrytých hříchů! «

Jak se můžeme ochránit před touto moderní nemocí, která má původ v našich skrytých hříších? Mnohé z nich se předkládají večernímu zpytování svědomí.

Analýza podvědomí je nesporně mnohem populárnější než zpytování svědomí. Zdá se nám jako náhražka daleko přitažlivější. Zkoumat své podvědomí – nebo dokonce dát si je zkoumat – celkem nikomu nevadí. Ale zpytovat své svědomí nebo si je dát prozkoumat? Únikový člověk na to nemá srdce, nervy ani žaludek, aby se podíval do svého svědomí. Je to, jako bychom stáli – jeden každý z nás – u tří rybníčků a v každém z nich by se zrcadlil jiný obraz. Podíváme-li se do prvního, zaradujeme se, protože uvidíme svůj obraz takový, jak se jevíme sami sobě. V druhém se vidíme očima svých bližních. Ve třetím se však vidíme tak, jak nás vidí Bůh, jací opravdu jsme. K tomuto třetímu rybníku nás na sklonku každého dne přivádí zpytování svědomí. Jako obchodník, který si večer dává do pořádku účty a porovnává rubriky » Dal « a » Má dáti «, měla by na sklonku každého dne každá duše zpytovat svědomí a nebrat si při tom za měřítko sama sebe, nýbrž pozorovat se ve světle Božím, ve světle svého Stvořitele a Soudce.

Zpytování svědomí vynáší na povrch skryté chyby, jichž jsme se toho dne dopustili. Vyhledává koukol, bránící v růstu Boží milosti a ničící pokoj duše. Jde přitom o myšlenky, slova a skutky, o hříchy z opomenutí a hříchy z činů. Opomenutím rozumíme nevykonané dobro – zanedbali jsme pomoc bližnímu, který se ocitl v nouzi, odmítli jsme poskytnout slovo útěchy člověku zarmoucenému. Mezi hříšné skutky patří zlomyslné poznámky, lži, nepoctivosti a těch sedm hříchů, které duši všude sledují: samolibost, nezřízená láska k penězům, nedovolený sexus, nenávist, lhostejnost, žárlivost a lenost. K tomu všmu patří ještě zpytování toho, co duchovní autoři nazývají » převládající myšlenkou «. Každý člověk se dopouští jednoho hříchu častěji než ostatních. Duchovní vůdci říkají, že bychom byli brzy dokonalí, kdybychom se v každém roce zbavili jednoho velkého hříchu.

(Pokračování příště)

VĚRA PROCHÁZKOVÁ:

PŘIJTE K NÁM HYJTU!

DŘEVĚNÁ ŠAVLE

Sou holt na sjetě šelijaký muzský: jeren špásovnyj, starý, mladý, šecky si dobírá, zakroucenyjma fouskama pínu na půlitru shrabává ha divčatom tuze pjekný hubjičky na lícátka lípá, druhyj kakabus, na ženu se mračí, každý slovo jako dy vod zlata hukrajuje ha na vážkach na dílky rozvažuje, na sousedy nemluví ha na svý živobytí vod rána do večera nadává — příde holt na to, podle kerý povahy sou stvořený.

Poslechnite ičko vo jednom chasníkovi, menoval se Mates ha sloužil ve Vídni u husarů. Von hani divčata hani pití do svýho srce nezapasoval, hale kartičky hrát, na to bul dělanyj, jen buly vyložený, neviděl, neslyšíl, mohli vokolo něho z kanonu třílet ha celou zemi křížem krážem nepřátelcký koně kopytama roztupat, von by se nebul zpomatoval. Nebula s nim žádná řeč.

Hrál jerenkrat v ňákým šenku ve Vídni a ňák mu nepřílo chčestí. Peníze jako dy s nitky vyvlíká, jen jeren kabzu vopustil, huž na druhýho delů kyjbal ha do banku za sebou ho přivolál, než se mjilyj Mates zpomatoval, řekly: "Hádyje, poklade! Vopatři si menší díry do kabez, habysme se hu tebe podruhý lepčí vohřily!" — ha Mates vostál plonk. Ale hrát nepřestál. Kamerád bedle koukal, esli by mu tu chut' někerak nezarazil, pořád hučíl: "Pro Pánaboha, Mates, přestaň — koukyj, dyt' tě voberou do kruntu, eště svou vlastní šavli prohraješ" — hale Mates enom kyjb rukou: "Puru bez ní," poudá, ha že bula řeč vo šavli, nerozmyjšlel se, čerstva ji vytrh z futrálu, než si hdo pomyslí, šavle propadla a hostincký jí do halměři na zámek zavřil.

Toceví, Mates ičko veděl, že je zle; futrálek po boku prázdnyj, vo nohy mu břinká ha do ruky není co chapnout. Jen přišel mjilyj husar bez šavli demů, začal krámovat, šecky bedny, halmary ha šuplata prohledal ha nepovolil, haž vyšuntral starý rukovítko vod šavle, ze špíny ha rezovatiny je vočistil, ha jak bulo po půlnoci — nevzel vodpoč, dokad' von ze dřeva novou šavli nevyrezal ha na rukovítko jaksepatří nasazenou ji do futrálku nezašoup. Ha míl pokoj!

Hale ty muj Jezu Kriste, dyž vono to nešlo tak zlefka! Dyt' von tám teký v tom šenku sedíl císař pán Jozef, za husara převlečenyj, na Matese v jednom kuse koukal ha číslo jeho rekementu si na kartičku zapsál.

Ha druhyj den jeren pefel za druhým, Matesovo rekement mašíruje na defelirku ha císař pán sám ha sám vod jednoho husara ke druhýmu přechází ha zblízka ho visitýruje, div ho vočma neprobodne.

Hakorát přišel k Matesovo sousedu — ha toceví, v Matesovi bula dušička jako špendlíková hlavička — dy spustil z něčehož nic nejmilostivější císař pán takový dílo, Matesovo kameráda probrál vod hlavy do paty, za huši mu koukal, za knoflíky trhal, hani flíček na munduru mu nehušel, šecko mu do vočí vyčet ha nejvěčí hambu na chudáka shrnoul, haž v nejhorším se na Matesa vobrací, poudá: "Takuvedlou branži, jakou já tary mám — husare, šavli ven, poroučím — v tý chvíli mu hlavu husekneš!" Ha Mates zvostál jako vopařenyj.

Copa ičko? Přiznat se bál ha strachu míl dovíco, začel holt se vymlouvat, že si netroufá svýho kameráda tak z něčehož nic vo živobytí připravjit. Hale císař pán stál na svým. — "Esli neposlechneš, bureš sám vo hlavu kračí," káže ha na Matesa koulí vočma.

Mates sadil na poslední. "Dyž to tera muší byjt ha já musím kamerádu život hukrátit, tak — Panynko Marjá — hajt' mně ta šavle na místě zřevění!" Ha vytrh šavli — na mou mjilou, vona bude dřevěná. Husaří vokolo, šický v tý chvíli na kolenou, bíjou se v prsa ha Matesovi se haž na zem huklánějí. Ha císař pán se smíl, haž mu slzy z vočí tekly. — "Právo, husare," poudá, "že to takhle šikovně vyvedeš, to sem nečekál. Máš to vodpuštěný ha tary máš toral. Di ha vyplat' si svou šavli, hajt' si zijtra jaksepatří v pořádku!" Ha Matesa vod tý chvíli huctívali jako Pánbůčka.

ŽIVOT SVATÉHO BISKUPA JANA NEUMANNA

(Pokračování ze str. 4)

mladších let je důležitý, protože je příkladný. Musíme o něm psát, abychom ho znali, poněvadž nám představuje pravého vůdce. Neměl nic více volnosti jako redemptorista, než jako diecésní kněz, aby pracoval pro slávu Boží, pro pravé dobro lidu, k užitku své řehole a celé církve. Jakožto řeholník směl se vždy obrátit o pomoc na své spolubratry jako ve velké rodině. Roku 1848 se stal občanem Spojených států amerických, v Evropě to byl rok velikých převratů.

Jen krátký čas zůstal v Pittsburku; pak se odebral do Baltimore, nebot' byl ustanoven představeným tamního domu. Problémy domu byly dosti spletité. Misie redemptoristů v Americe spadala tehdy ještě pod pravomoc Vídně, později byla přičleněna k belgické provincii. Vrchní představený byl však stále příliš daleko od Spojených států a pošta šla do Evropy dlouho. Mnohá rozhodnutí pro misie v USA však bylo třeba udělat rychle. Konečně se rozhodli ustanovit dp. Neumanna zástupcem provinciálního představeného v amerických misiích, a tím měl pravomoc dělat vlastní rozhodnutíí bez svolení provinciála z Evropy.

Biskupem ve Filadelfii

Pan arcibiskup Kenrick býval biskupem ve Filadefii, ale byl povýšen na arcibiskupa v Baltimore. Za svého pobytu v Baltimore chodil pravidelně k Neumannovi do redemptoristické fary ke zpovědi.

Na arcibiskupovo doporučení jmenoval papež Pius IX. dp. Jana Neumanna dne 1. února 1852 biskupem ve Filadelfii. Nebylo vyhnutí, neb Svatý Otec ho ustanovil biskupem pod poslušností, aniž připustil možnost se odvolat. Na Smrtnou neděli dne 28. března roku 1852 Jan Nep. Neumann byl vysvěcen arcibiskupem Kenrickem na biskupa. Nemannovi bylo toho dne právě 41 let. Téhož dne odpoledne o třetí hodině byl nastolen v místokatedrále sv. Jana, která byla zaplněna věřícími až ke dveřím.

*

Diecése filadelfijská tehdy zahrnovala východní část Pennsylvanie, západní část New Jersey a celý stát Delaware. Ode dne svého nastolení p. biskup Neumann se obětoval nezištně domorodým Indiánům i přistěhovalcům všech národností, jejichž potřeby byly svěřeny jeho péči. Jeden z prvních jeho cílů bylo zakládání osadních škol v celé diecési. Opatřil si pro svou diecési služby několika kongregací sester—učitelek a učitelských řádů, sám založil kongregaci františkánských terciářek, věnujících se vyučování. Tato řeholní kongregace existuje dodnes a pracuje ve 24 státech; řeholní sta-

(Dokončení na str. 8)

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Dostal jsem dopis od manželky kamaráda, s kterým jsem prožil dva a půl roku v Jáchymovských uranových dolech na oddělení "Bratrství". Milí čtenáři, budu vám vyprávěti celou tu tragedii jeho rodiny, když se nám podařil přímo zázračný útěk z tohoto komunistického pekla. Oba jsme se shledali s našimi rodinami v Západním Německu. Jenomže můj přítel a kamarád si přinesl z uranových dolů nevyléčitelnou nemoc. Právě jej propustili z nemocnice a paní Březinová se šla znovu zeptat lékaře, jeli naděje na vyléčení. Lékařův hlas k ní doléhal jako bzučení nepokojných včeliček. Vnímala význam lékařových slov, ale myšlenkami byla daleko. "Paní Březinová, musíte se s tím smířit; máte děti a pro ty musíte žít." "Ale já nechci, bez Karla nemohu", zakřičelo to v ní. Obrátila svou utrápenou tvář k lékaři: "Což, pane doktore, není žádná naděje?" "Nyní již ne, tak před dvěma léty by se dalo ještě něco udělat. Radiace zachvátila krev a ledviny". Před dvěma léty! To je převedla podzemní organisace do Německa a Karel byl ještě v Jáchymově. Před dvěma léty ještě žila v naději na shledání s Karlem a v nový život. Když se mu podařilo s kamarádem Pekárkem utéci, už byla s dětmi ubytovaná v Lágru ve Fichbornu. Jak se tehdy ten život zdál krásný! Byla naděje na emigraci do USA, zatím se pracovalo v Německu a žilo se dále. Ted' se vracela beznadějně k dětem a k nemocnému tátovi. Před barákem zaslechla dětské hlasy svých dvou dětí. Vstoupila dovnitř, děti se jí pověsily kolem krku radostí, že maminka je doma. Celou ji rozcuchaly a tak si šla upravit vlasy. Když pohlédla do zrcadla, tak sebou škubla; to nebyla ona, ale nějaká utrápená žena. Zkoušela se usmát, ale nešlo to. Obě děti ji vedly k tatínkově posteli. "Mami, mami, že již tatínek nepůjde zpátky do nemocnice?" "Nepůjde". Sklonila se nad Karlem, ležícím na posteli, ale nemohla se mu podívat do očí. "Co říkal lékař?" Zeptal se jí tiše. Cítila, že ji pozoruje, že napjatě sleduje každé hnutí v její tváři. "Co by říkal; že je to dobré a do nemocnice již nemusíš." Sklonila se ke Karlovi, políbila ho a přitulila se k němu. "Nyní tě necháme chvíli spát, než něco uvařím k jídlu." Karlův stav se ale horšil den ode dne. Já a moje manželka Terezička jsme bydlili v témže lágru a sedávali jsme u Karlovy postele každý večer. Ale jeho stav se horšil, přestával jíst a byl stále hubenější. To působilo i na jeho manželku Boženku. Dělila čas mezi Karla a mezi obě jejich děti a práci. Teprv pozdě večer, když všichni spali, plakávala. Když v noci se probudila, dívala se na Karla, zda-li ještě žije. Jejich velkou útěchou byl místní pan farář, který je navštěvoval každý den. "Boženko", řekl jí Karel jednou večer, "já vím, že je to se mnou zlé, že umřu; dnes jsem poprosil pana faráře, aby mě zaopatřil svátostmi umírajících; učiní tak zítra." Nedokázala se již ovládat, padla na Karlovo vyhublé tělo a rozplakala se. "Neplač, Boženko, vždyt' máme ty starostlivé přátele Pekárkovy, máme obětavého pana faráře a také dobrodinec kazatel pan Přemysl Pitter z tábora Valka, který byl u nás již dvakrát, mně slíbil pomoc za každých okolností. Potom bych ti rád, Božence, řekl, abys nezůstávala sama, až tu nebudu; budeš potřebovat někoho k sobě, kdo tě bude mít rád a hlavně kdo bude mít rád naše děti." "Jak mně můžeš, Karle, něco podobného říci; já nikoho nechci, mám tebe a všechno bude zase dobré, uvidíš. Hned zítra doběhnu k doktorovi, musí přece něco udělati", řekla zoufale. Druhý den přišel pan farář, zaopatřil Karla svátostmi umírajících, my jsme klečeli kolem jeho lože a modlili se. Ten samý večer přijel pan Přemysl Pitter, strážný to anděl všech uprchlíků, též starosta obce přišel a slíbil paní Březinové, že se obec o ni postará. Dlouho do noci jsme pak seděli u Karlova lože; musel jsem všem vyprávět, jaké je to peklo v těch Jáchymovských dolech, jak jsme musili nakládati uranovou rudu—smolinec holýma rukama a Karel, můj kamarád a spoluvězeň ji přímo dobýval v dole bez ochranného oděvu. Vše bylo posíláno do Ruska, aby byla nasycena žravost "Osvoboditele", Sovětského svazu.

Když jsme odcházeli, bylo již dlouho po půlnoci. Při loučení se nám všem zarosily oči, Karel mě obejmul a též moji manželku Terezičku a zaprosil: "Karlíčku, prosím tě, neopouštějte moji Boženku." Když jsme odešli, Karel usnul, před usnutím prosil Boženku, aby ho objala. Když usnul, Boženka zastínila žárovku šátkem a ulehla na vedlejší postel. Když se brzo ráno probudila a pohlédla na Karla, již nedýchal.

Obec mu vypravila pohřeb. Pan Přemysl Pitter obstaral rakev a můj věrný kamarád Karel Březina odpočívá do dne vzkříšení daleko od své rodné země, kterou miloval. Paní Boženka našla opravdu hodného muže, který se svědomitě staral o celou rodinu, Anička a Karlík mají dnes už také rodiny a jsou radostí a potěšením paní Boženky a jejího druhého manžela Josefa.

Ten dopis od manželky mého kamaráda nás opravdu potěšil. Přesto však, drazí čtenáři, nesmí být zapomenuto, že ten zběsilý, d'ábelský komunismus má na svědomí ne tisíce, ale miliony ubitých, miliony rozvrácených rodin. Ale všeho do času! Bůh je trpělivý a čeká; jednou však vzplane Boží hněv a smete do propastí pekelných všechny ty, kteří chtějí budovati svět vraždami, násilím a krveprolévání svých bližních.

Prosím o modlitby za staré, nemocné, za opuštěné stařenky a stařečky a též prosím o modlitbičku za naši maminku, jejíž stav je stále stejně vážný. Všechny Vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek

MONTFORD, WLSCONSIN:

Dear Sir,

I am sorry if I am behind in payment of my mother paper, but please keep sending her the paper that's all she can do now: to read.

Thank You.

Rose Kreml, daughter of
Mrs. Frank Winters

BEAVERTON, OREGON:

Dear Rev. Father Vít,

as I see in your paper Voice of the Nation most of the subscribers are sending in their renewal. So I also want to send mine in, $15.00 for the paper and $5.00 for ink. There is no Bohemians around here to talk with so I want to read your nice newspaper, so I dont forget my bohemian language. Pardon my poor writing, I am 88 and my hand has some arthritis.

God Bles you in your hard work.

Sincerely

Mary J. Mertl

* * *

Milá naše čtenářko,

jste nám opětným důkazem, jak lze děti vychovat k lásce k té naší krásné řeči v naší staré vlasti za mořem i v naší drahé nové vlasti americké. Jsme opravdu rádi, že se Vám noviny líbí. Zaplat' Pán Bůh za předplatné a za dar na tisk. Pán Bůh Vám popřej zdraví do dalších let a hlavně at' Vás ta arthritis nezlobí.

Jako v předcházejícím dopisu Mrs. Krempl pečuje s láskou o to, aby její nemocná maminka měla nějakou radost aspoň z české četby, tak Vy jste zase musela mít dobré a uvědomělé rodiče, že ve Vás tu lásku k rodné řeči vypěstovali.

U PANCNERA V BERWYNU

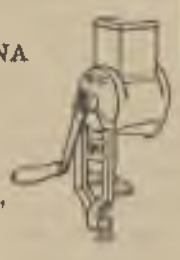

Strojek na dělání NOKŮ (halušek), $7.50, poštou $9.20.

FORMY NA PEČENÍ, set: 2 na dorty, 1 vložka k pečení bábovky. $5.50, poštou $7.20.

KUCHYŇSKÉ POTŘEBY všeho druhu — váhy, struhadla, mlýnky na kávu, vařečky, kvedlačky a jiné.

MLÝNEK NA HOUSKU, $7.95 poš. $9.80
Malý $4.75, poš. $6.30.

BROŽURA Czechoslovak Pastries, $1.50, poš. $1.75.

KUCHAŘSKÉ KNIHY: od Jandáčkové a Rosické v češtině a angličtině.

Křišťálové sklo a keramika z Československa, rekordy české a slovenské, byliny, čaje a koření, české knihy — žádejte seznamy.

Háj F.: **Školák Kája Mařík,** 3 knihy, ilustrované, $19.50, poš. $19.95.

Hašek J.: **Osudy dobrého vojáka Švejka,** 4 díly ve 3 knihách, $11.00, poš. $11.75.

Již na skladě: české, slovenské, anglické **vánoční karty** i v jiných řečích.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

TUZEX
poukazy nebo objednávky řádně a spolehlivě provede
SOCHOR
TRAVEL SERVICE
137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760
(Snad někdo stejně dobře, ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Se srdečnými pozdravy za redakci Hlasu Národa

Otec Vojtěch Vít

DUGALD, MAN., KANADA:

Ave Marie

Milý Otče Víte,

posílám předplatné na Hlas Národa. Blahopřeji ke krásné práci, jen vytrvat! Jsem na polské malé faře Winnipegu. Překrásná úroda nám tu zde hnije na polích, poněvadž stále prší. Buduji Slovanské museum, první toho druhu v Kanadě. S pomocí našich důstojných pánů a dobrých lidí se to pěkně rozvíjí. Až pojedete na západ, zastavte se na kus zeleniny. Je nás zde několik našinců — Msgr. Lekavý, dp. Svoboda, Čelůstka, Liška.

Oremus pro invicem.

P. Alois Křivánek

* * *

Milý Otče Křivánku,

zaplat' Pán Bůh za předplatné i za to pochvalné pohlazení. S pomocí Boží děláme, co můžeme. Chtěl bych se někdy tam k Vám podívat, zatím to však časově nevychází. Pozdravujte srdečně všechny "našince". Vyprošuji hojnost požehnání Vaší záslužné práci při budování Slovanského musea. — Jinak o Vás vím z "Vincula", od p. Msgra. Lekavého a nepletu-li si to s některým jiným důstojným pánem, pak jsem Vás jako student viděl jednou v Praze. Na to přijdeme až se jednou sejdeme. Ze srdce Vás pozdravuji.

V Kristu Váš

Otec Vojtěch Vít

ROCHESTER, MINNESOTA:

Pánové v Hlasu Národa,

to jsem já, Slávka Cozik, která bydlí v Rochestru v Minnesotě, pěkně vás pozdravuji od celé moji rodiny a zároveň vám oznamuji, že bych ráda patřila do čtenářské rodiny Hlasu Národa. Váš časopis se mně náhodou dostal do ruky. Dostala jsem jej od Donalda Cunderla, přítele pana Balúna z Kanady, který byl na pouti u sv. Antoníčka v Chatham a přivezl mi jej z "pouti" na místo perníkového srdíčka. Donald Cunderla je syn Joa a Marie Cunderlových, kteří snad byli jediní zde, kteří pocházeli z Moravy. Dokud oni nepřijeli, nikdo tady, pokud vím, z Moravy nebyl; Joe je ze Strážnice a jeho žena ze Vsetína. Já je tu potkala před dvaceti léty. Můj syn už tu byl však dříve. Když jsem sem přišla za ním, bývalo mi někdy smutno. Nikde krajana, s kterým bych si mohla promluvit. Byla jsem v New Yorku 30 let, sem jsem přišla v roce 1958. Můj dobrý syn Joe tady postavil rodinný dům. Musím děkovat Pánu Bohu, že mám tak hodného syna. Když se vrátil z vojny, r. 1946 otevřel tu instalatérství. 18. října mně už bude 81 roků. Kolem domu je zahrádka, vše zastanu, jsem, chvála Pánu Bohu, zdráva a pracuji ráda, bez práce bych umřela. Asi se zasmějete, co vám vše píši, ale chci si s vámi tak trochu popovídat. V obchodě Joeovi už pomáhá jeho syn. Přikládám visitku, abyste byli trochu o jeho obchodu informováni. Díky Bohu, vše zatím jde velmi dobře. V New Yorku mám syna, který je u hasičů, a dceru Mařenku, jejíž muž dělal 35 let u United Parcel. Naše rodina pochází z Nedahonic od Uher. Hradiště. V Americe jsme od roku 1929 a před tím jsme byli tři roky v Montreálu v Kanadě. Manžel byl v New Yorku a my čekali 3 roky, až nám vyjde kvota. Tak už jsem se vám toho snad navyprávěla dost. Váš časopis budu ráda odbírat, odebírám Hospodáře a Hlasatele. Pěkně vás všechny pozdravuji a přijměte mě mezi vás.

Slávka Cozik

* * *

Milá naše nová čtenářko,

tak Vás opravdu srdečně vítáme do naší čtenářské obce a přejeme Vám hlavně, aby se Vám u nás i nadále líbilo. Jsme velmi rádi, že Vám Vaši známí z chathamské pouti přivezli Hlas Národa. My jsme u sv. Antoníčka byli několikrát i s našimi mladými tanečníky a tanečnicemi a moc se nám tam vždy líbilo. Doufáme, že se tam zase podíváme. Jak už také asi víte, zemřel jim tam nedávno dp. Gaborik, velmi dobře si jej pamatujeme z našich zájezdů. Jsme moc rádi, že jste nám o celé Vaší rodině napsala. Až budete mít chut' a kdy, tak zase pošlete pár řádků. Přejem Vám už napřed k těm Vašim říjnovým narozeninám hojnost zdraví a Božího požehnání a tu kytku si v té Vaší zahrádce holt natrhejte sama.

Z kraje kolem Uher, Hradiště i od Vsetína pochází mnoho našich čtenářů a tak se Vám jistě někdo ozve, kdo se na Váš rod ještě z domu pamatuje.

Upřímně za redakci Hlasu Národa

Otec Vojtěch Vít

INDEPENDENCE, OHIO:

Důstojný Otče,

posílám "doplatné" na Hlas Národa, který děláte dobře. Velmi mě překvapila zpráva, že tragicky zahynul při autonehodě mladý a nadějný fotbalista Miro Rys. Ještě v sobotu, 3. září t. r. na večírku v Elvia, v Ohio, kde byl rovněž přítomen slavný český fotbalista Josef Bican z pražské Slavie a slavný hokeyista Josef Maleček, mi obětavý Jarda Fajkus od vás z Chicaga, vyprávěl o úspěších a velkém fotbalovém talentu mladého Miro Ryse, a že pojede do západního Německa. A za několik dní odtamtud přišla ta tragická zpráva. Čest budiž jeho památce!

Hodně zdaru a zdraví Vám přeje

Váš Luboš Hromádka

* * *

Milý pane Hromádka,

pěkně děkujeme za zaplacení předplatného a jsme rádi, že jste s novinami spokojen. Tragická smrt Mirka Ryse se nás všech tady hluboce dotkla, poněvadž i kromě řady sportovců měl jak pro své úspěchy ve fotbalu, tak pro svou milou povahu všude spoustu přátel a známých. Bude nám všem chybět, nejen rodičům, bratrovi a babičce. Vzpomeňte si s námi na něj modlitbou.

Váš Otec Vojtěch Vít

TORRINGTON, WYO.:

Milá redakce Hlasu Národa,

je to již dosti dlouho, co jsem Vám poslal dopis a kdy jste mě vybídli, abych, až zas budu mít čas, poslal pár řádků. Pěkně děkuji všem, kteří mně poslali soustrastné dopisy a snažili se zmenšit moji bolest. Posílám $20.000 na Hlas Národa, nechci čísti na dluh. Časopis se mně líbí, obzvlášt' dopisy jsou zajímavé, jen více čtenářů by mělo dopisovat o svých zkušenostech ze svých zdejších začátků, jistě by to mnohé čtenáře, zvláště ty mladé, zajímalo. V Torringtonu máme krásný kostel, jenže je tu málo Čechů. Nevím, co vám mám napsat o Wyomingu, co by vás zajímalo. Snad to, že se mně zde líbí.

Srdečně vás zdraví

Rudolf Rutar

* * *

Milý náš čtenáři,

srdečně děkujeme za milé řádky tam od vás z Wyomingu a za zaplacení Vašeho předplatného a za dar na tiskový fond. Jsme rádi, že se Vám Hlas Národa líbí a že jste vybídl naše čtenáře k hojnějšímu psaní. Plně s Vámi souhlasíme, že čtenáře (i ty nově přišlé) zajímá, jak každý tu prožíval ta svá první začáteční léta. Těšíme se, že si na nás zase někdy vzpomenete. Bud'te hodně zdráv a Pán Bůh Vás potěš a ochraňuj.

Četl jste v H.N. jak o Vás a Vaší paní psali nedávno Kučerovi z Oregonu v Ohiu?

Váš Otec Vojtěch Vít

MATJIESKLOVF, JIŽ. AFR.:

Chvála Kristu.

Důstojný Otče Vojtěchu Víte,

z celého srdce si přeji, aby mé skrovné řádky Vám vyjádřily můj upřímný dík a zaplat' Pán Bůh za zasílání Hlasu Národa. Lituji, že nemohu jiným způsobem přispěti Vašemu záslužnému a krásnému dílu, které pro nás vzdálené od vlasti je jediným povzbuzením a tolik pro nás znamená. Ujišťuji Vás však svými skromnými denními modlitbami za zdar a Boží požehnání Vaší šlechetné krajanské práce a prosím Pána Boha, aby celou ctěnou redakci zachoval ve zdraví. Mám k Vám dnes též prosbu. Přikládám psaníčko k jmeninám dp. Václava Michaličky a jelikož nevím jeho nynější adresu, prosím o zaslání anebo předání tohoto psaní. Předem upřímné zaplat' Pán Bůh za Vaši laskavost. Prosím též o memento ve Vaší modlitbě. Bůh změnil moji št'astnou misijní činnost v cestu křížovou. Už přes rok totiž trpím dosud velmi řídkou a málo známou nemocí "mestinon grave". Byla jsem dokonce 7 týdnů v kapské nemocnici, poněvadž polykání i mluvení bylo pro mě nemožné. Nemoc se sice trochu zlepšila, ale stále ještě musím užívat několikeré pilulky. Naděje na uzdravení není velká a lékaři mají strach i o můj zrak. Velice mě rmoutí, že na mou nemoc je zapotřebí dosti značných finančních nákladů.

Letos jsme tady měli hojnost dobrého deště a tak suchý Namagnaland kvete a zelená se, což je pro nás velkým požehnáním.

Život v misii jde stejným tempem. Přes 500 školáků ve škole obecné, 50 dívek ve škole hospodářské a 12 hochů ve škole řemeslnické. Jsou to hoši a dívky z rodin nejchudších. Naše zdejší problémy, jakož i nás všechny poroučím do Vaší zbožné modlitby, s prosbou o Vaše svaté požehnání.

Ještě jednou děkuji za laskavost a promiňte, že jsem obtěžovala.

Vaše vděčná sestra

Jeanne Emmanuel Krausová

* * *

Milá sestřičko,

Vaše laskavé řádky nás potěšily a zároveň zarmoutily. Je nám upřímně líto, že trpíte tou neznámou nemocí, která Vás tolik souží. Ve svých modlitbách budu prositi o zmenšení Vašeho utrpení. Vy sama však ve své věrnosti a lásce ke Kristu Pánu umíte se s ním jistě vyrovnati a obětovati je za ty nejpotřebnější a za naše trpící sestry a bratry ve víře v naší rodné vlasti za mořem. Vím však, co znamená pro misii, když zdatné pracovnice jako jste Vy, se nemůže plně využít. Při četbě Vašeho dopisu jsem si vzpomněl na svá misijní léta v belgickém Kongu. Byla to těžká léta, plná práce, ale člověk někdy viděl aspoň nějaký ten výsledek. Možná, že mi nebudete věřit, že zdejší apoštolát mezi vlastními lidmi je někdy svízelnější než byl ten africký a proto prosím o Vaše upřímné modlitby. Vaše starosti a potíže misijní jsou mně blízké a proto opravdu rád na ně vzpomenu modlitbou. Dp. Michaličkovi posílám Váš dopis do Oklahomy, kde právě je v rodině své sestry a bratra. Jsem mu nesmírně vděčen, neboť to byl on, který po uzavření Benediktinské tiskárny měl velké pochopení pro pokračování našeho tiskového apoštolátu v rodném jazyce a byl nám nápomocen v našich těžkých začátcích všude, kde mohl.

Někdy, až si najdete při své nemoci chvilku volného času, napište nám trochu více o Vaší misii, naše čtenáře to zajisté bude velmi zajímat.

Pán Bůh Vás opatruj, poroučím Vás do Jeho ochrany.

Váš Otec Vojtěch Vít

PRODÁVÁM —

letošní čerstvě sušené houby z wisconsinských lesů. $10 za libru i s poštovným. Poštovné platím sama. Objednávky posílejte na adresu:

Mrs. Agnes Gargulak,
Birchwood, Wisc. 54817

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

LETEM SVĚTEM

New York. — Egyptský ministr zahraničí Ismael Fahmy obvinil před Valným shromážděním Spojených národů Izrael, že ohrožuje světový mír zakládáním židovských kolonií na obsazeném arabském území; už jich tam založil 85. Vyzval Valné shromáždění, aby se v příštích sedmi měsících pokusilo zastavit tuto činnost. Izrael však mezitím založil na západním pobřeží Jordánu další židovskou kolonii. Ve věci neuznávání Izraele arabskými státy a naznačené ochoty PLO existenci Izraele za určitých podmínek uznat, řekl Fahmy velmi klidně: "Nevím, proč se kvůli tomuto diplomatickému vzájemnému neuznávání Izraele Araby západní lidé rozčilují. Spojené státy neuznávají oficiální režim nejzalidněnější země na světě — rudé Číny, a také z toho není ještě žádná válka. A takových situací bylo a je na světě víc.

• • •

Islamabad. — Pákistánský vojenský diktátor gen. Muhammed Zia ul-Haq, který se zmocnil vlády v Pákistánu při státním převratu letos v červenci, odložil na neurčito všeobecné volby, které se měly konat 18. října. Nejdříve bude musit být postaven před soud dřívější ministerský předseda Zulfikar Ali Bhutto, obviněný z vraždy svých politických odpůrců a ze zneužívání vládní moci. Také je v zemi zakázána veškerá politická činnost pod trestem vězení, peněžité pokuty a bičování.

• • •

Káhyra. — President Anwar Sadat obvinil Sovětský svaz z toho, že se Sověti pokoušeli v Egyptě vyvolávat náboženské spory, aby tam získali politický vliv a přeměnili Egypt ve svou kolonii. Egypt prý také chce suspendovat na dobu 10 let splácení svého 4-bilionového dluhu Sovětskému svazu za dodané zbraně.

• • •

Washington. — Bylo vynalezeno a už vyzkoušeno sérum proti bakteriovému zánětu mozkových blan, kterým trpí děti od tří měsíců do pěti let věku. Ve Spojených státech onemocní každoročně na tuto nemoc asi 20,000 jinak zdravých dětí; asi 2 až 3 tisíce jich pak na tuto nemoc umírá. Toto sérum bylo nyní s úspěchem vyzkoušeno ve Finsku, kde tato nemoc dosáhla epidemických rozměrů.

• • •

Washington. — Spojené státy a Sovětský svaz učinily společnou výzvu ke svolání mírové konference o Blízkém východu v Ženevě. Naléhají v ní na Izrael, aby uznal legitimní práva Palestinců, včetně jejich práva zastávat určitou roli při jednáních. Izrael toto nic neříkající prohlášení zamítl, protože prý pouze učiní Araby neústupnějšími, avšak arabské země s ním vyslovily svůj souhlas a uspokojení.

• • •

Nairobi. — Jacob Mugisha, kterému se podařilo utéci z Ugandy, prohlásil, že za svého měsíčního pobytu ve vězení nedaleko Kampaly byl donucen utlouci železnou holí k smrti asi 20 vězňů, mezi nimiž byl i jeden jeho přítel; jinak mu bylo vyhrožováno, že bude utlučen k smrti stejným způsobem. Idi Amin prý zavedl ve vězení systém "bud' zabiješ, anebo sám budeš zabit", a tak se vězni utloukají navzájem. Za Mugishova pobytu ve vězení bylo tam tak ubito na 200 vězňů. Podobná svědectví už dříve podali i jiní uprchlíci z Ugandy — a celá OSN zarytě mlčí.

• • •

Chicago. — Staré pořekadlo říká, že "farmáři žijí chudě a umírají bohatí." Pro amerického farmáře to už ale neplatí. — Když dnes ve Spojených státech farmář začíná svou živnost, musí investovat aspoň čtvrt milionu dolarů a musí mít hrubý roční příjem aspoň $100,000, má-li žít poněkud slušně z obdělávané půdy, bez jakékoliv okázalosti. Farmáři jsou hrdí, svobodomyslní lidé, kteří jsou šťastni ve svém životním stylu, ačkoliv jejich práce je těžká, namáhavá a dlouho trvající. Nezávislí farmáři dosud poskytují 90 procent všech potravin pro americký stůl. Úspěšný farmář musí být schopným obchodníkem a finančním plánovačem, a navíc ještě k tomu je tvrdě pracujícím podnikatelem. V některých rozvojových zemích deset lidí musí celý rok pracovat na polích, aby vypěstovali potraviny pro sebe a ještě pro jednoho jiného člověka; průměrný americký farmář však sám vypěstuje dostatek potravin pro 52 jiných lidí. Proto, dokud budou mít USA zdravě prosperující, pilné a podnikavé zemědělce, dotud bude s Amerikou dobře.

• • •

Ženeva. — V Ženevě se konala mezinárodní konference plánovačů měst, jíž se zúčastnilo na 800 odborníků z celého světa. Přítomní přišli konečně na to, že není zdravým zjevem pro lidstvo nechat rychlý růst velkoměst do gigantických rozměrů na pospas náhodě, zejména v rozvojových zemích. Proto navrhli, aby do konce tohoto století bylo na celém světě založeno dalších 3,500 milionových měst, která by byla schopna pojmout do sebe celý očekávaný přírůstek světového obyvatelstva. Příští milionová města prý nebudou příliš odlišná od dnešních; pouze se z praktických důvodů doporučuje, aby byla podle evropského vzoru decentralizována administrativně i obchodně, aby k dopravě osob bylo užíváno nikoliv aut či autobusů, nýbrž pouliční elektrické dráhy, a aby se opět raději stavěly bloky činžáků než řady rodinných domků. Američtí odborníci se tam však cítili jako v jeskynní době; oni totiž očekávají, že za 50 let Američané budou moci zůstávat doma i pracovat doma pomocí televizního přenosu. Pomocí telefonu si objednají to, co budou potřebovat, a ihned jim to přijde. Aut nebude ve městech potřebí k přepravě osob, protože malá kapsule s hodinovou rychlostí 600 mil je dopraví všude ve městě kam si budou přát. A také začnou prý být zakládána města v podzemí, ve vesmíru a na mořském dně.

• • •

New York. — Egyptští, jordánští a američtí státníci se domnívají, že novým americko-izraelským plánem na uzavření míru na Blízkém východě se zlepšily vyhlídky na svolání nové ženevské konference. Podle tohoto plánu Izrael se smíří s přítomností Palestinců na ženevské konferenci; tito Palestinci však budou pouze moci tvořit součást delegace některé arabské země, nebudou moci vystupovat jako odlišná jednotka a musí být vybráni z území, okupovaného Izraelem — z Předjordání, nebo z území Gáza; nebude záležet na tom, zda jsou členy PLO či ne. Izrael však prý bude pouze jednat se státy. Jinak se zdá, že Izrael trvá na své původní posici: vyklidí většinu Sinajského poloostrova a malou část Golandské vysočiny, avšak podrží si Předjordání a území Gázy. Špatný hospodářský stav nedovoluje ani Egyptu ani Jordánsku pomýšlet na novou válku s Izraelem; pouze syrský president Assad řekl, že s výjimkou zázraku na Blízkém východě nevyhnutelně dojde k nové válce. Egyptský president Sadat vyslovil ochotu jednat s Izraelem i separátně. — President Carter mezitím zahájil s arabskými státníky diskuse o americko-izraelském plánu o znovusvolání ženevské konference. Prý ještě je nutno nalézt kompromisní řešení v různých jednotlivostech.

• • •

Londýn. — Když papež Pavel nedovolil užívání antikoncepční pilulky (z mravních i zdravotních důvodů), strhla

Život svatého biskupa Jana Neumanna

(Dokončení ze str. 5)

novy, jimiž se řídí, jim sám sestavil. Zachránil před rozpadnutím ženský řád černošských sester, který trvá dodnes. Jeho osobní příspěvek ve prospěch náboženské výchovy mládeže byl katechismus, který sám sepsal a který byl schválen všeobecným sněmem amerických biskupů v Baltimore roku 1852. Až donedávna sloužil za základ v USA populárního "Baltimore Catechism".

*

Kdykoliv konal úřední biskupskou visitaci, bylo jeho zvykem zdržet se tam několik dní, osobně kázat a zpovídat. Aby se připravil na službu ve zpovědnici "pro všechny lidi", naučil se dvanácti moderním jazykům včetně staroirské gallštiny a všem slovanským nářečím. Každou noc, když byl doma, trval několik hodin na modlitbách. Často sám odpovídal na zvonek u dveří a posloužil na zavolanou k nemocným osadníkům. Byl prvním biskupem ve Spojených státech, který založil kostel pro italské katolíky a též první, který nařídil ve své diecési — přes velké potíže — čtyřicetihodinovou pobožnost. Postavil na osmdesát kostelů a osadních škol a založil přípravný seminář pro jinochy, budoucí kandidáty na kněžství. Vymohl na civilním zákonu, aby uznával stavby kostelů, škol, sirotčinců a nemocnic za církevní majetek pod jménem biskupa a nikoliv za majetek privátního laického výboru, což se v USA dodnes zachovává.

Doslov

Přes tento neuvěřitelný počet jeho úspěšných činů a podniků p. biskup Neumann se považoval za nehodného biskupského úřadu; žádal dokonce papeže Pia IX., aby přijal jeho odstoupení; papež však jeho žádost laskavě, ale pevně odmítl a dal mu za pomocníka nového světícího biskupa s právem následovnickým.

Dne 5. ledna roku 1860 byl p. biskup Jan Nep. Neumann zasažen mozkovou mrtvicí, když šel po ulici. V několika vteřinách zesnul v Pánu. Jeho tělesné pozůstatky byly uloženy v kryptě v kostele sv. Petra, který rád navštěvoval.

Blahořečení biskupa Jana Neumanna měl v úmyslu už papež Jan XXIII., ale tento milovaný velekněz zemřel dřív, než se to uskutečnilo. Když se stal papež Pavel VI. jeho nástupcem, blahořečil biskupa Jana Nep. Neumanna dne 13. října roku 1963. Konečně letos v neděli dne 19. června 1977 papež Pavel VI. biskupa Neumanna kanonizoval.

Prohlásil za svatého prvního Američana, rodáka z kdysi česko-německ. Prachatic v Československu. Tím jej úředně zařadil do liturgického kalendáře jako světce a doporučil všem věřícím úctu k němu jakožto světci. Stalo se tak před basilikou sv. Petra v Římě u přítomnosti několikatisícového zástupu duchovenstva a laiků z celého světa, dokonce za přítomnosti nového pražského kardinála Františka Tomáška z Československa, kde dnes komunistický režim věřící křesťany nespravedlivě segreguje a kulturně i sociálně utlačuje.

* * *

Svatý Jene Nepomucký Neumanne, oroduj za nás, za náš národ zde i za mořem, za svobodnou Ameriku, zemi emigrantů, za celou střední Evropu a exil a za naše potomstvo!

ZÁSOBTE SE NA ZIMU VITAMINY — OBJEDNEJTE SI ZÁSOBU JABLEK!

Kdyby váš žaludek mohl mluvit, řekl by vám: "Chceš-li, abych ti dobře sloužil, dej mi jablko!"

V celém chicagském okolí všechny naše rodiny, jedinci i majitelé restaurací vědí, že michiganská jablka jsou nejlepší. — Letos jsou zvlášť dobrá a šťavnatá.

Předvídejte a nakupte si jich potřebnou zásobu! Prodáváme a dovážíme přímo na vaši adresu jednotlivé "bušle", nebo i celý "load".

Objednejte telefonicky hned tuto neděli — dokud zásoba stačí. — Volejte: 484-1017.

Hledám byt pro dovolenou na Floridě

Na celý měsíc prosinec hledám pronájem zařízeného jednopokojového bytu v Miami na Floridě. Nabídku pošlete do redakce "Hlasu Národa" a uveďte cenu celoměsíčního nájemného (rentu). Zn.: "Dovolená".

PŘIJME SE —

Přijme se zkušený kuchař neb kuchařka, obeznámení s českou a americkou kuchyní; dobrý plat a příjemné prostředí.

Adr.: 4716 Central Ave., Hot Springs, Ark. 71901
Tel.: (501) 525-1406 (Volat po 10 hod. večer).

se bouře protestů proti "katolickému tmářství". Od té doby však lékaři už několikrát zjistili, že tato pilulka není tak bezpečná, jak se zprvu myslelo. Nyní angličtí lékaři uveřejnili dvě studie, podle kterých 35leté a starší ženy, které užívají antikoncepční pilulky, mají pětkrát větší pravděpodobnost, že zemřou na srdeční či oběhové choroby, než ženy, které jí neužívají. Autoři doporučují ženám, jimž je 35 let či více, aby této pilulky neužívaly.

• • •

Stockholm. — Nobelova cena literatury na rok 1977 byla udělena 79letému španělskému básníku Vincente Aleixandre; podle prohlášení Švédské akademie literatury jeho surrealistické básnické dílo "osvětluje roli člověka v kosmu". Je básníkem zásadně levicového zaměření a stoprocentním deterministou, materialistou a marxistou. — Švédská akademie dává v posledních letech přednost levicovým autorům. Aleixandre byl členem surrealistických španělských básníků levicové tendence "generace 1927", kteří později většinou uprchli před Francovým režimem do ciziny. V roce 1936 Francovi vojáci ke své věčné hanbě popravili nevinného mladého básníka Federico Garcia Lorca, nejpřednějšího representanta zmíněné skupiny básníků, který ačkoliv zavražděn v mladém věku 36 let, zanechal dílo, jímž se řadí mezi nejpřednější básníky světa v našem století.

• • •

Washington. — U.S. Department zemědělství, ve snaze přispět k dobrému zdraví amerických občanů, se chystá dát dovolení k tomu, aby do uzenek "hotdogs", velmi populárních ve Spojených státech, bylo napříště dovoleno přimíchávat mleté kosti, jichž může být v nových uzenkách až 20 procent.

• • •

Washington. — Protože v důsledku proniknutí na veřejnost jednoho tajného dokumentu o podmínkách užívání Panamského průplavu Spojenými státy, je v Kongrese voláno po objasnění této záležitosti. U.S. senátoři jsou v nejistotě, zda po roce 2000 budou Spojené státy podle nové smlouvy ještě mít právo vojenského zákroku, aby byl zajištěn provoz Panamským kanálem, a zda v případě války Spojené státy budou mít přednostní právo užívat kanálu pro své válečné lodi. Zatím co američtí vyjednávači dávají na tyto dva problémy rozhodně kladnou odpověď, z panamské strany se takové právo Spojeným státům rozhodně upírá. Proto Spojené státy a Panama právě připravují společné prohlášení o Panamském kanálu, kterým mají být oba sporné body objasněny.

• • •

New York. — Minulý týden za svého dvoudenního pobytu v New Yorku president Carter ušetřil 440 dolarů z peněz amerických poplatníků. V U.N. Plaza hotelu si totiž mohl najmout dvoupokojový byt za 350 dolarů denně. On se však spokojil se skromnějším pokojem za pouhých 65 dolarů denně

• • •

Washington. — Komise Domu representantů "House Ways and Means Committee" právě připravuje návrh zákona, podle kterého budou podstatně zvýšeny poplatky na pensijní pojištění "Social Security". Občané nejvyšší příjmové kategorie budou na svou pensi platit třikrát více než platí nyní. Jinak by totiž bylo nebezpečí, že finanční prostředky programu Social Security by se vyčerpaly už v letech 1983—1985.

• • •

New Delhi. — Indická vláda politické koalice Janata dala zatknout bývalou ministerskou předsedkyni Indiru Gandhiovou, kterou obvinila z korupce a chtěla pohnat před soud. Političtí přívrženci Gandhiové však ihned začali demonstrovat na různých místech země; několik set jich policie zatkla. Po 16-hodinové vazbě soudce dal propustit Gandhiovou na svobodu; vláda však učinila odvolání k vyššímu soudu. Po svém propuštění Gandhiová prohlásila, že stovky, ba tisíce jejích přívrženců jsou vězněny a trýzněny. Nový indický režim tedy zřejmě zachází se svými politickými odpůrci stejnými metodami jako režim Gandhiové zacházel s těmi, kteří byli v oposici a dnes drží vládní otěže. Nový režim se však dosud neukázal schopnějším než byl starý vyřešit indické hospodářské problémy.

• • •

Neapol. — Dne 19. září se jako obvykle před 50,000 poutníky v neapolské katedrále udál "zázrak sv. Januára" — totiž červenavá vyschlá hmota, údajně krev sv. Januára, mučedníka ze 4. století, asi po hodinové modlitbě přítomných zkapalněla. K tomu dochází s poměrně velkou pravidelností třikrát ročně, kdy se nějak připomíná památka sv. mučedníka: 19. září, 16. prosince a v první neděli v květnu. Vědci dosud nenalezli vysvětlení tohoto podivného zjevu; zbožní ctitelé sv. Januára věří v zázrak. Když výjimečně se tento zjev nedostaví, ctitelé svatého Januára čekají, že Itálii postihne nějaké neštěstí.

• • •

Chicago. — Američtí, kanadští a západoněmečtí lékaři sestrojili umělou slinivku břišní pro diabetiky; dosud je však pouze v pokusném stádiu a prakticky je nepoužitelná, protože je velká jako restaurační vozík pro servírování. Americké a západoněmecké firmy se nyní pokusí zjednodušit a zejména silně zmenšit tento přístroj tak, aby mohl být vložen do těla pacienta. Přístroj bude stále měřit obsah cukru v krvi a podle toho bude řídit dávky insulinu do krve. Injekcemi není možno dosáhnout náležitého odměřování dávek insulinu; proto diabetikové sice mohou žít, avšak umírají dříve na kornatění tepen. Podaří-li se tento projekt uskutečnit, budou moci žít stejně dlouho jako normální zdraví lidé.

• • •

Mnichov. — Podle zprávy západoněmecké organizace "Welthungerhilfe" zemře na světě každoročně hladem, anebo následkem silné podvýživy na 25 milionů lidí; v posledních letech se však tato situace poněkud zlepšila, protože režimy některých rozvojových zemí — například Indie — se umoudřily a daly přednost rozvoji svého zemědělství před nucenou industrializací. I v Evropě prý — v některých částech Řecka a Portugalska — trpí dosud lidé hladem.

• • •

Chicago. — Ředitelka veřejné obecné školy Audubon byla městským školním výborem sesazena ze své ředitelské funkce, a to z těchto důvodů: jednou — v den prázdna, když pouze učitelstvo bylo ve škole, se ukázala na chodbě v krátkých kalhotkách; za letního vedra, když ve škole nikdo nebyl, pracovala v ředitelně skoro nahá. — Když ji tak objevil v ředitelně školník, který nečekaně přišel do školy, kopla jej do zadní části těla. Navíc při jednom rozčilení pohrozila školnímu technikovi basebalovou pálkou a rodičům pravidelně doporučovala písemně, aby své děti za špatné chování ve škole tělesně potrestali. — Americké puritánství tedy dosud nevymizelo, i když tu kvete nudismus.

• • •

New York. — V roce 1976 měly rozvojové země veřejně přiznané zahraniční dluhy ve výši 200 bilionů dolarů; od roku 1972 se toto jejich zadlužení nyní více než zdvojnásobilo. Nejvíce zadluženy byly — v bilionech dolarů: Indie 11,5, Brazílie 11,5, Mexico 11,3, Indonézie 8,1, Korea 5,2, Pákistán 5,1, Irán 4,6, Alžírsko 4,5, Egypt 3,6, Čile 3,6, Španělsko 3,3, Turecko 3,2, Argentina 3, Peru 2,7. Některé země, jako například Egypt, Čile a Mexiko, musí už více než čtvrtinu svého exportu věnovat na splácení svého dluhu.

Z krajanského Clevelandu

BANKET DRAMATICKÉHO SBORU VČELKA SE VYDAŘIL

*

Kulisy změnily barvy
v očích reflektorů,
jeviště si ušilo řízu z úsměvů,
i opona se oblékla
do svátečního.
Lesní rohy z Čarostřelce
zatroubily
na počest dramatického
sboru Včelka . . .

* * *

Ano, zatroubily k šedesátému výročí založení tohoto dobročinného sboru, podporujícího trpící duše a český jazyk. V neděli, dne 2. října t.r. se v České Národní Síni na Broadway sešlo hodně milovníků českého divadla a obdivovatelů, herců-amatérů, aby jim vzdali hold za nezištnou národní práci.

Přítomné přivítala předsedkyně, Jarmila Hromádková a tajemník sboru, Lubomír Hromádka, který — jako vždy — odborně řídil líbivý program. Po dobré večeři, připravené paní G. Doudovou, promluvila sestra Eleanor Patlejchová-Přechová a bratři Karel Zahradníček, Václav Hyvnar, Přemek Kocián a starosta města Ralph J. Perk, který též předal diplomy za záslužnou práci sestře J. Hromádkové, jejímu manželu Lubošovi, sestře Marii Frijaufové a manželům Žižkovým. Již skutečnost, že se dostavilo tolik přátel, zástupců různých organisací a spolků, a že došlo velké množství blahopřejné korespondence, dosvědčuje popularitu sboru.

Po večeři a projevech se odebrali všichni přítomní do hořejšího sálu, kde pokračoval kulturně zábavný program. Sokolští tanečníci v národních krojích zatančili Slovenskou besedu a několik zajímavých tanečků za vedení sestry Dolly Baca. Na pianovou harmoniku je doprovázela sestra Gene Dušková. Pěvecký sbor "Vojan" zazpíval oblíbené české písně za vedení Ládi Yungra a za klavírního doprovodu L. Kulíškové.

Obecenstvo srdečně rozesmála dvojice J. Hromádková —M. Frijaufová. V krátké aktovce se představily jako drbavé gardedámy. Eliška Lípová zazpívala česky i anglicky. Slovenské písně překrásně zapěl Alex Mikula a písně Karla Hašlera zpíval procítěně Ludvík Rychtera, za klavírního doprovodu E. Patlejchové.

Banket s programem vyplnily celé nedělní odpoledne a večer. Hosté i pořadatelé mohou být plně spokojeni, neboť oslava se stoprocentně vydařila. K tomu je jen třeba dodat: "Jen dál, svorně dál, sestry a bratři!" V dobrém díle je třeba pokračovat.

P. K.

Členská schůze Klubu Domov

se koná v úterý 18. října o osmé hodině večer v místnosti Lincoln Federal Savings and Loan Association na Čermákově třídě v Berwynu. Dostavte se všichni pro důležité přípravy na české biřmování a posvěcení chicagského Velehradu.

Těšíme se na shledanou!

Za Klub Domov:
Ferdinand Küssel, předseda;
Františka Uhlířová, tajemnice

HLEDAJÍ SE —

Paní Regina Hoppová a dr. Jan J. Kukrál, naposled v Chicagu. Nechť napíší na adresu: FCI-43, Tregunter Rd., London SW10 9LG, G. Britain.

JOHN'S MOVING CO.

Stěhujeme odborně cokoliv — kamkoliv v USA (i do Kanady) — nábytek — bytový i kancelářský. Též jednotlivé těžké kusy nábytku — ledničky a pod. při přesídlení z jedné obytné čtvrti do jiné. Spolehlivě — rychle — bezpečně. — Plné pojištění.

Telefon: 463-6015

Při prodeji a koupi domu vám svědomitě a ochotně poradí

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

Investice — půjčky
Dlouhá léta zkušenost

PRONAJMU —

4 pokoje, nezařízené, 1. poschodí, blízko Blessed Agnes Church, dospělým lidem. Nejlépe čeští nebo polští manželé. $100 na měsíc. Volejte: 762-1269.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažlivé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

SLAVIA—DUKLA 1:1

Branky: Segmüller ranou z 25 metrů. — Vyrovnal opakovanou střelou Nehoda. Celkově utkání svou úrovní nijak nenadchlo, nepřevýšilo průměr.

SPARTA—ŽILINA 2:0

Branky: Bušek z 22 metrů. Raška hlavou zvýšil na 2:0. Vítězství Sparty bylo zasloužené. Zvítězila nad týmem, který je asi po právu na dně ligové tabulky.

PLZEŇ—TRNAVA 1:0

Branka: Trestný kop Rejdy Jelínek hlavou usměrnil do sítě. Od deváté minuty si Plzeň zajistila dva body.

TEPLICE—BRNO 0:0

Teplice, jediné bez vítězství v lize, remizovaly doma s Brnem. Za stálé převahy domácích v bouřlivém prostředí skončilo nervózní utkání.

DUKLA B. BYSTRICA—OSTRAVA 2:0

Branky: Po rohovém kopu Mrázka otevřel skóre zápasu Kopačka. Z přihrávky Gríka Majzlík zvýšil na 2:0. Vojáci z Bánské Bystrice rozhodli utkání ve svůj prospěch hned v úvodu prvního poločasu. Ostravě se tentokráte nedařilo.

LOK. KOŠICE—BOHEMIANS 1:2

Branky: Panenka po kolmém pasu Bičovského získal vedení pro Pražany. Józsa ze shluku vyrovnal na 1:1. Bičovský vstřelil vítězný gól — 1:2. Vítězství hostí mohlo být ještě vyšší, ale útok se střelecky příliš neprosadil.

TRENČÍN—PREŠOV 3:1

Branky: Ančic po přihrávce Kovacse — 1:0. Koronci po přihrávce Sokola zvýšil na 2:0. Prešovský Šálka snížil na 2:1. Koiš ukončil celkové skóre na 3:1. Trenčín znovu dokázal, že doma není k poražení.

INTER—SLOVAN 0:0

Slabé a bezbrankové derby skončilo spravedlivou dělbou bodů.

Tabulka po 6. kole

1.	Brno	14:5	8
2.	Inter Bratislava	7:4	8
3.	Trenčín	13:14	8
4.	Sparta Praha	10:4	7
5.	Slavia Praha	8:6	7
6.	Bohem. Praha	9:8	7
7.	Lok. Košice	9:9	7
8.	Dukla Praha	16:12	6
9.	Plzeň	6:6	6
10.	Bánská Bystrica	7:8	6
11.	Trnava	5:6	5
12.	Prešov	8:9	5
13.	Ostrava	6:9	5
14.	Slovan Bratislava	6:12	5
15.	Teplice	4:9	4
16.	Žilina	6:13	2

★

I. národní liga kopané

Skupina A — 8. kolo

Xaverov—Příbram 1:5, Vlašim—Ústí nad Labem 5:0, Kladno—VTJ Žatec 2:1, Viktoria Žižkov—Benešov 1:2, Děčín—Sokolov 1:1, VTJ Tábor—Chomutov 0:1, České Budějovice—VTJ Tachov 2:0, RH Cheb—Mladá Boleslav 1:2.

První tři týmy v tabulce

1. Příbram	24:6	14
2. Vlašim	21:4	14
3. České Budějovice	10:8	11

Skupina B — 8. kolo

Frýdek-Místek—Havířov 1:0, Jablonec—Liberec 0:0, Mor. Ostrava—Pardubice 1:0, Olomouc—KPS Brno 2:0, Opava—Gottwaldov 1:0, Třinec—Vítkovice 2:0, Hradec Králové—Vsetín 4:1, Poruba—Bohumín 2:1.

První tři týmy v tabulce

1. Opava	14:2	14
2. Frýdek-Místek	14:6	11
3. Hradec Králové	11:8	11

Skupina C — 9. kolo

Dubnica—VSS Košice 0:1, Michalovce—Humenné 2:0, Martin—Spišská Nová Ves 0:1, Pov. Bystrica—Nitra 0:3, Púchov—Senice 0:0, Kys. Nové Mesto—Komárno 2:2, Trebišov—RH Bratislava 0:0, Ružomberok—Bardejov 1:1.

První tři týmy v tabulce

1. Senica	14:5	14
2. Nitra	18:11	13
3. Pov. Bystrica	13:9	12

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Kuvajt—Hongkong 3:1, Nigérie—Egypt 4:0, Jižní Korea—Kuvajt 1:0, Portugalsko—Dánsko 4:2.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

1. kolo

SPARTA PRAHA—VÍTKOVICE 4:2

Rozhodla schopnost proměňovat brankové šance, v tomto směru byli úspěšnější Spart'ané, a proto vyhráli.

KLADNO—BRNO 8:4

Oba soupeři nastoupili pod vedením nových trenérů (shodně se vrátili na své posty po čtyřech letech), u domácích Prosek a u Brna G. Bubník. V týmu mistra se střelecky prosadil Ed. Novák se třemi góly.

PLZEŇ—Č. BUDĚJOVICE 8:7

Č. Budějovice nemají doma led, ani sedm branek jim v Plzni nestačilo na zisk bodu.

JIHLAVA—LITVÍNOV 6:4

Jihlavští vojáci vedli ve 24. minutě 4:0, ale náskok je ukolébal a nakonec museli o oba body perně bojovat.

KOŠICE—PARDUBICE 3:5

O vítězi rozhodla druhá třetina, když hosté během 11 vteřin zvrátili vývoj zápasu dvěma pohotovými góly.

BRATISLAVA—TRENČÍN 3:4

Prohra Slovanu s nováčkem ligy z Trenčína je největším překvapením kola. Trenčínské vojáky vede Jar. Walter, bývalý čs. reprezentant, hráč Litvínova a Slovanu Bratislava.

2. kolo

TRENČÍN—SPARTA 3:2

Nováček z Trenčína rozhodl o vítězství nad Spartou dvě minuty před koncem zápasu gólem Salajky (narukoval na vojnu z Ingstavu Brno).

VÍTKOVICE—JIHLAVA 8:1

Neuvěřitelně vysoká prohra Jihlavy. Domácí předčili jihlavské vojáky po všech stránkách, imponující bylo jejich obrovské fyzické nasazení.

PARDUBICE—LITVÍNOV 3:3

Litvínov měl nervózní začátek, ale od druhé třetiny převzal otěže hry a nakonec byli domácí šťastní za bod.

PLZEŇ—KLADNO 2:3

Kladno vyhrálo v Plzni těsně, když ani dobrý výkon domácích na mistra znovu nestačil.

KOŠICE—Č. BUBĚJOVICE 1:5

Už podruhé nedokázaly Košice využít domácího prostředí. Jihočeši zvítězili zaslouženě, byli jasně lepším mužstvem.

BRNO—BRATISLAVA 2:5

Ani výborný brankář Dzurilla nezachránil Brno od prohry se Slovanem, který tak odčinil porážku z úvodního kola. POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 9. října hrála Sparta na Hanson stadiónu proti mužstvu Lions (Ukrajinci).

Lions—Sparta 0:1 (rezervy)

Od 11. hod. dopoledne hrály rezervy na vedlejším hřišti, které bylo rozbahněné a ovlivňovalo celý průběh utkání. Těžký terén kladl na hráče velké nároky. Nakonec to byla Sparta, která se lépe přizpůsobila, neúnavně bojovala a ovládala hru až do 80. minuty. Terén a brankář Lions dělali Spartě velké starosti, dlouho ji trvalo, než se střelecky prosadila. Sparta mocně útočila, vypracovala si řadu vyložených brankových příležitostí, ale kromě jediné nedokázala ostatní proměnit. O vítězství spart'anské rezervy rozhodla branka Jožky Příkazského z přihrávky Vlada Vlčanského ve druhém poločase. Asi pět minut před koncem zápasu, nepředloženě vyběhl brankář Sparty Murphy, následovala přízemní střela do prázdné branky, ale byla to tyč, která zachránila Spartu před vyrovnáním. V útoku se vedlo nejlépe Vlčanskému a J. Příkazskému. Po přestávce vyměnil na levém křídle Králíka zametač Bartůněk a oběma tato změna prospěla. V záloze platil na soupeře Jurkovič, dařilo se Minaříkovi i McManusovi. V obraně byl nejlepší V. Příkazský, vedle něho Králík, Phillips se na levém kraji zabydluje a Šimek své křídlo dokonale přikryl. Manažer rezervy Láďa Kop byl s výkonem svého mužstva spokojen, jen Berenschot musí více bojovat, když po fotbalové stránce toho moc neumí.

Lions—Sparta 0:0

Manažer prvního týmu Jarda Fajkus začal s touto sestavou: Pospíšil — Hussey, Ďuriš, Rys, Enright — Brennan, Graham, Barg — Schmitt, Mañásek, Cribari. Minařík střídal Schmitta a V. Příkazský Husseye. Mužstvo Lions od první minuty útočilo, snažilo se o jediné — vstřelit branky a zvítězit. V této snaze ji pomáhal spart'anský útok a záloha, jejich největší chybou bylo, že nerušili útoky soupeře již v zárodku. Za celý zápas nic nevymysleli, neudělali jedinou souvislou akci a zapomněli i na jediné, když už se jim nedařilo, že musejí alespoň bojovat. Sparta získala cenný bod, který může mít v konečném účtování cenu zlata; že jej vůbec získala musí poděkovat celé obraně a brankáři. Celou obranu výborně organizoval Rys, takže soupeř byl ponejvíce nucen střílet z dálky. Potom v brance chytal na jedničku Pospíšil, který schytal spoustu střel. Jeho postřeh a jistá práce v pokutovém území nedávala soupeři naději na úspěch. V obraně hrál prim Rys, který platil na soupeře důrazem, rychlým startem na míč a dlouhým a jistým odkopem. Na levé straně podal vynikající výkon mladý Enright. Dále Ďuriš odvedl skvělou hru, Hussey a V. Příkazský též hráli výborně. Je obdivuhodné, jak ve svých 46 letech podává naprosto jisté výkony Mirek Rys, bývalý čs. reprezentant v kopané a hokeji a hráč Kladna. Nedávno mu tragicky zemřel syn Miro Rys, velká naděje čs. exilu a americké kopané. Celá spar-

„Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Phone: 184-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

t'anská veřejnost a čs. exil na Tebe, Miro, nikdy nezapomene, nebot' v našich srdcích žiješ dále. V útoku Sparty chyběl Vlčanský a Bricksi, kde jej rozhodně nenahradil Cribari a už vůbec ne Schmitt, který by měl potíže hrát i za rezervu. Maňásek podal jeden ze svých slabých výkonů a znovu to dokazuje, že potřebuje vedle sebe hráče, který mu bude servovat míče přesně na nohu. Ovšem nesmí se bát bojovat a jít do osobních soubojů. Minařík potřebuje dát své hře švih a důraz. V záloze snese jak tak nějaké měřítko Barg, Brennan získal míč, ale vzápětí jej špatně přihrával a Grahamovi se nedařilo.

Příští neděli je volno, neb se hraje finále Gouvenor Cupu v Chicagu. Takže Sparta bude hrát až 23. října doma na Morton West s týmem Maroons (Italové). Potom musí sehrát ještě odložené utkání s Hellenic (Řekové) na Winnemac stadiónu. Nyní Sparta má 10 bodů a poslední Eagles 7 bodů.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, nebot' Sparta je věčná.

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

PELÉHO SBOHEM

Do jisté míry je ironií a překvapením, že Pelé končil svou nedostižnou sportovní kariéru v zemi, v níž patří kopaná k relativně novému sportovnímu odvětví. Pelé hrál svůj poslední zápas ve státě New Jersey před 75 tisíci diváky. První poločas nastoupil v dresu týmu New York Cosmos a druhou půli za brazilský celek Santosu, v němž před 22 lety začínal. V dresu Cosmosu dal v sobotu Pelé svou poslední branku. Není důležité, že Cosmos v tomto utkání porazil mužstvo Santosu 2:1. Střetnutí znamenalo mnohem víc, než pouhý devadesátiminutový boj ve sportovní disciplině, jež si v posledních dvou letech právě také díky Pelému rychle podmaňuje Spojené státy. Slavnostní zápas sledovali mimo jiné bývalý americký ministr zahraničí, Henry Kissinger, profesionální mistr světa v boxu, Muhammad Ali, a syn prezidenta Cartera, Jeff. Po svém posledním utkání přistoupil Pelé k mikrofonu a za naprostého ticha řekl: "Věřím, že láska je nejdůležitější věcí, kterou v životě můžeme mít; protože všechno ostatní pomíjí." A potom Pelé vyzval diváky, aby po něm třikrát opakovali slovo "love" — láska. Stadión v New Jersey a miliony diváků u televizních obrazovek prožily nečekaně silné a působivé loučení; nečekané proto, že největší světový fotbalista a současně hluboce nábožensky založený člověk se loučil se závodní činností — holdem lásce...

Poté se na velké světelné tabuli stadiónu rozsvítil nápis "Thank you, Pelé", "díky vám Pelé", a do dojemné atmosféry posledního loučení začaly jako na objednávku padat slzy i s nebe...

Skončila se sportovní kariéra jednoho z největších sportovců všech dob; a současně také jedné z největších osobností, jaké se v posledním dvacetiletí objevily na očích světové veřejnosti. Průzkum veřejného mínění před několika lety prokázal, že nejznámější jméno na světě není John Fitzgerald Kennedy ani papež Jan XXIII., ale — Pelé. Pelé navštívil 88 zemí, hovořil s deseti králi, pěti císaři, sedmdesáti prezidenty, čtyřiceti nejvyššími státními představiteli a s dvěma papeži. Za války v Nigérii bylo vyhlášeno na dva dny příměří, aby jej mohli vidět hrát kopanou příslušníci obou znepřátelených táborů. Podle statistiky sehrál Pelé za 22 let 1.363 zápasů a vstřelil 1.281 branek. Přes trojnásobnou účast v týmu mistrů světa a řadu dalších poct a trofejí, Pelé tvrdí, že největší událostí jeho života je jeho šťastné manželství...

Pelé, který rovněž skládá a veřejně zpívá písně, nyní začne v Brazílii natáčet film, v němž budou jeho partnery děti. Když jsem se s Pelém setkal letos v srpnu ve Washingtonu, zaujala mě na něm vlastnost, která je u velkých hvězd neobvyklá; Pelé hledí vyhovět každému člověku; všem lidem se snaží udělat radost. S novináři hovoří tak dlouho, dokud nezodpoví všechny jejich otázky. Trpělivě se nechává fotografovat s přáteli i neznámými lidmi, a věnuje svůj podpis každému, kdo jej o to požádá. Dvě hodiny po washingtonském zápase už seděli všichni Pelého spoluhráči v autobuse, zatímco zpocený a unavený Pelé zodpovídal dotazy posledním novinářům a podepisoval listy papíru i fotbalové míče posledním mladým nadšencům kopané. Pelé není jen hvězda, ale především vzácně dobrý člověk, který hledí podle svého křest'anského přesvědčení upřímně milovat vertikálně i horizontálně, t.j. Boha i lidi. Zdálo se, že stadión v New Jersey, přeplněný americkými diváky, Pelému při loučení velmi dobře rozuměl...

* * *

LAUDA OPĚT NA TRŮNU

Déšt' smáčel rovněž Velkou cenu Spojených států Formule jedna ve Watkins Glen ve státě New York, jejíž výsledky se započítávají do světového šampionátu. Exmistru světa, Rakušanu Niki Laudovi, který letos jezdí poslední rok na Ferrari, stačila taktická jízda a čtvrté místo k tomu, aby si zajistil titul mistra světa pro letošní rok. O vítězství ve Velké ceně Spojených států svedli boj Angličan Hunt na voze McLaren a Američan Andretti na Lotusu. Úspěšnější byl Hunt; Andretti projel cílem druhý před Jihoafričanem Jody Scheckterem. Celkově má Lauda nedostižných 72 bodů, Andretti na druhém místě zatím získal 47 a třetí Scheckter 46 bodů.

* * *

ALI MĚL CO DĚLAT

Patrně se blíží čas, kdy Ali bude sesazen se svého trůnu světového šampiona v boxu v těžké váze. Pátý nejlepší boxer v kategorii těžké váhy Errnie Shavers, si vedl nad očekávání dobře a chybělo málo, aby se mu podařilo Aliho pokořit. Aliho zkušenost, rychlost a do jisté míry také osobní prestiž však přispěly k jeho dalšímu vítězství. Ali se zdál být po celý zápas zaskočen Shaverovými tvrdými pravými háky. Jak na začátku utkání, tak i téměř na jeho konci se zdálo, že Ali podlehne. Nakonec však Shaversovu náporu odolal. Použil v těžkých chvílích jako obvykle své proslulé taktiky. Ustoupil do rohu ringu, kde se chránil před Shaversovými údery, až překonal krizi. Jen málo zasvěcených očekávalo, že Shavers, o kterém je známo, že je houževnatý, odhodlaný a temperamentní boxer, bude pro Aliho opravdovým problémem. Shaversův zápas s Alim se všeobecně předem považoval za další snadné vítězství pro Aliho a příležitost pro světového šampiona vydělat si dalších pár milionů dolarů prostě tím, že se ukáže v ringu. Skutečnost pak byla trochu jiná. Ali věděl od začátku, že nejde o snadný zápas. Shaversovy údery přiměly Aliho k ústupu po celém ringu. V několika případech se Shavers pokoušel Aliho knock-outovat, ale zřejmě nemohl najít správnou kombinaci, jak toho dosáhnout. Mezitím si Ali zajistil důležité body u rozhodčích tím, že mistrně využíval levého háku a příležitostně jej kombinoval s pravým hákem. Dva rozhodčí dali Alimu devět kol a Shaversovi šest, zatímco třetí rozhodčí přisoudil Alimu vítězství v devíti kolech, Shaversovi v pěti kolech a v jednom kole byl podle něho výsledek nerozhodný.

Nejzajímavější bylo patnácté kolo, protože oba boxeři bojovali ze všech sil do posledních vteřin zápasu. Když se konečně stopky zastavily, oba boxeři byli téměř na kolenou. Jejich námaha však byla korunována vysokou odměnou. Ali dostal za tento zápas, vysílaný televizí po celých Spojených státech, tři miliony dolarů. Shavers získal tři sta tisíc dolarů, což je více, než dostal za všechna svá minulá utkání, kterých bylo dohromady šedesát.

NAVZDORY HELSINKÁM A BĚLEHRADU

Československá vláda odmítla podle zprávy tiskové kanceláře Associated Press vydat výjezdní povolení k cestě do Spojených států čtrnáctileté sestře bývalé československé tenisové reprezentantky, Martiny Navrátilové, Janě. Jak známo, Martina Navrátilová žije nyní ve Spojených státech. Jana a Martina Navrátilovy měly hrát v Newportu v takzvaných střetnutích "velkých sester" čtyřhru proti Chris a Jeanne Evertovým.

PODLEHL RAKETĚ

V poslední době neporazitelný argentinský tenisový reprezentant, Vilas, podlehl ve finále tenisového turnaje v Aix-en-Provence ve Francii Rumunu Nastasemu. První dva sety vyhrál Nastase 6:1 a 7:5 a do třetího už Vilas nenastoupil. Prohlásil, že byl poražen nejen Nastasem, ale také Nastaseho novou kontroverzní raketou, zvanou "spaghetti". Musíme dát Vilasovi zapravdu. K budoucnosti zcela nového druhu tenisové rakety se už mezitím vyslovili příslušní představitelé světového tenisu. Zakázali ji.

COLGATE GRAND PRIX TENISU

Muži — Singles: 1. Guillermo Vilas, 1,672 bodů; 2. Brian Gottfried, 1,316; 3. Bjorn Borg, 775; 4. Roscoe Tanner, 552; 5. Phil Dent, 534; 6. Manuel Orantes, 506; 7. Harold Solomon, 499; 8. Jimmy Connors, 492; 9. Raul Ramirez, 486; 10. Jeff Borowiak, 414; 11. John Alexander, 405; 12. Stan Smith, 399; 13. Eddie Dibbs, 361; 14. Buster Mottram, 355; 15. Jaime Fillol, 316.

Ženy — Singles: 1. Chris Evert, 550 bodů; 2. Virginia Wade, 455; 3. Martina Navrátilová, 410; 4. Betty Stove, 390; 5. Kerry Reid, 265; 6. Sue Barker, 255; 7. Mima Jausovec, 250; 8. Wendy Turnbull, 240; 9. Dianne Fromholtz, 200; 10. Billie Jean King, 190.

Česká mše ve Washingtonu

V předvečer svátku svatého Václava uspořádaly ženy Cyrilo-Metodějské ligy ve Washingtonu mši v českém jazyce. Ačkoli byla středa, přišlo na mši nečekaně 85 lidí. Mši celebroval Otec František Novák, C.SS.R., za varhanního doprovodu dr. Jana Wunsche. (Viz podrobnou zprávu dr. G. Švejdy.) —pech—

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

UPŘÍMNĚ A HLASITĚ BLAHOPŘEJEME
našemu příteli a kamarádu
PETRU G. CHADRABOVI, Ph.D.

Měli jsme opravdu velkou radost, když jsme se dověděli, že náš přítel Peter G. Chadraba, syn paní Marty Pancnerové z Berwynu po studiích na De Kalb universitě v Ill., kde dosáhl Master degree v "Business administration" — obdržel letošního roku v září v témže oboru doktorát (Ph.D. degree) na universitě v Lincoln, Nebraska, kde svůj vybraný obor dostudoval s výborným prospěchem.

Poněvadž Petra známe od jeho příchodu do USA v roce 1968 — tedy od jeho těžkých začátků — tím více oceňujeme jeho píli, houževnatost a vytrvalost ve studiu až po dosažení těchto záslužných výsledků.

Srdečně Ti, Petře, blahopřejeme a přejeme Ti do dalšího života hojnost pracovních úspěchů a spokojeně radostné životní pohody.

Tvoji kamarádi a přátelé z Cicera a Berwynu

JINDŘICH NERMUŤ:

Z pouti na Monte Cassino

Před naším odjezdem do Evropy si náš polský přítel Boleslav trpce stěžoval, že jednou musí zemřít v cizí zemi Tasmanii a bude pohřben daleko od rodné vlasti.

"Jak lépe by mi bylo, kdybych tehdy padnul v té velké bitvě o Monte Cassino a byl tam pohřben s polu s ostatními kamarády. Jak by to bylo ladné, když by návštěvníci polského vojenského hřbitova obnažili hlavu a zastavili se u hrobu, kde v kamenném kříži pod mým jménem by byla vyryta hodnost polského rotmistra."

Pochopil jsem nezměrný stesk starého vojáka z 2. světové války, který přes pracovní tábor v Sibiři byl přeřazen na blízký východ a odtud přes severní Afriku táhnul se zbraní v ruce až tam do střední Italie, kde se spolu se svými krajany nezapomenutelně zapsal do dějin II. světové vojny vztyčením polského praporu nad zříceninami Němci houževnatě bráněného staroslavného benediktinského kláštera, kolébky západoevropské kultury, na Monte Cassino.

Nezapomněl jsem. . . Během naší nedávné návštěvy Evropy jednoho letního jitra jsme se ženou Annou nasedli v Římě do vlaku směrem na Neapol, abychom vyřídili pozdrav od Boleslava jeho padlým druhům.

Dříve však, než se vlak dal do pohybu, přisedli naproti nám dva starší manželé a muž se německy tázal, zda též jedeme do Monte Cassina.

Potvrdil moji domněnku, že je bývalý německý voják a že se ženou jedou navštívit místa, kde před 33 roky bojoval.

Řekl jsem mu, že máme namířeno na Polský vojenský hřbitov a dohodli jsme se cestovat společně.

Tak se stalo, že jsme si najmuli též společně taxikáře a navštívili jsme nejen polský, ale i německý vojenský hřbitov a pochopitelně i nově přestavený komplex klášterních budov a kostela.

*

Benediktinský klášter na Monte Cassinu byl založen v r. 529 krátce potom, když sv. Benedikt opustil Subiaco a usadil se trvale na strmé hoře Monte Cassino.

Ještě za života tohoto svatého řeholníka stal se nově založený klášter střediskem západoevropské vzdělanosti a kultury.

Odtud se řád benediktinů rozšířil do celého světa. Z tohoto řádu vyšel i sv. Augustin, apoštol Velké Británie, i sv. Bonifác a Winfried, apoštolové Německa a Holandska, i náš svatý Vojtěch, který přivedl první benediktiny k nám do Břevnova a snad i do mad'arské Panonhalmy r. 982.

Během pohnuté a dlouhé historie byly klášterní budovy Monte Cassina několikráte zničeny.

Největší pohroma však stihla klášter za II. světové války, kdy se celé pohoří kolem Monte Cassina stalo pro svou strategickou posici — na cestě z Neapole do Říma — střediskem urputných bojů.

Již v prvních dvou dnech bitvy U. S.. dělostřelectvo vypálilo na opevněný klášter 11,000 tun munice v jednom z nejintensivnějších bombardování v dějinách válek.

Bylo velkým štěstím pro celý vzdělaný svět, že bohatá knihovna 70.000 svazků, 30.000 dokumentů a map a více než 1.000 rukopisů (některé přes tisíc roků starých) byla prozíravostí Církve už předtím vystěhována a zachráněna. Spolu s ostatními cennými památkami vše bylo zavčas převezeno do Vatikánu.

Opevněný klášter byl dělostřeleckým a leteckým bombardováním úplně rozbořen, ale přesto v jeho troskách německá posádka kladla houževnatý odpor a odrážela útoky armád všech spojenců, bojujících na území Itálie.

Přes urputnost bojů situace na tomto úseku fronty zůstala nezměněná až do května 1944.

Situace se však rázem změnila 11. května. To tehdy k útoku nastoupili Poláci. Po celý týden zuřila bitva, až konečně 18. května 1944 nad rozvalinami kláštera na Monte Cassinu v mracích kouře ze střelného prachu zavlály bíločervené barvy polského praporu.

Během války to byly hlavně v Americe vyrobené zbraně — děla a bomby, — které nejvíce pobořily monte-cassinský klášter.

Po válce to byly zase americké dolary, které financovaly obnovu všech klášterních budov a kostela.

Amerika nešetřila penězi. Najati byli nejlepší italští řemeslníci a umělci, aby zvláště výzdobu baziliky obnovili do původního stavu.

Každý mramorový sloup, každá socha, každý ornament, vše v celém souladu je dokladem stavitelského a sochařského umění lidí, kteří na obnově pracovali.

Polský vojenský hřbitov dobyvatelů Monte Cassina Andersonovy armády. Obrázek je vzat s obnovené věže klášterní basiliky tohoto slavného benediktinského kláštera.

Tam, kde to bylo jen poněkud možno, byl použit původní materiál, jinde zase zbrusu nový, vše ale sladěno v harmonický celek.

Dík této snaze, zachovati a do stavby včleniti co možná nejvíce původního mramoru, může poutník viděti na mnoha místech stopy střel a šrapnelů, vrytých do tvrdého kamení.

Dnes zase mohutný komplex klášterních budov v plném lesku vévodí celému kraji v obnovené kráse a důstojnosti.

*

Na Monte Cassinu a v blízkém okolí jsou i dnes hřbitovy padlých vojínů všech národností, zúčastněných v boji o Itálii za II. světové války.

Navštívili jsme dva: německý a polský.

Německý vojenský hřbitov leží na úpatí hory. Jsou zde pohřbeni vedle obránců Monte Cassina též padlí němečtí vojíni z celého kraje. Celkem 20.027 hrobů!

Hřbitov byl vybudován a je udržován v důstojném stavu péčí a nákladem vlády Západního Německa.

Smutně procházíme mezi hroby a čteme jména a letopočty na jednotlivých hrobech. Je to hrozná obžaloba válečného šílenství! Tolik mladých životů, předčasně ukončených! Většinou ve stáří 19 — 30 roků.

A mezi německými jmény můžete čísti i jména ryze česká — jména našich bývalých sudetských krajanů. Budiž jim ta cizí země lehká!

Polský vojenský hřbitov je na Monte Cassinu nejvýše položený. Snad proto, že Poláci byli první, kteří opevnění dobyli. Je jen o něco níže položený než klášter sám, odkud je dobře viditelný půdorys hřbitova v podobě velkého kříže. Je to důstojný památník padlým hrdinům. Byl vybudován a je udržován zahraničními Poláky. Je to ostuda dnešní polské komunistické vlády! Zatím co se vlády všech západních států starají o údržbu hrobů svých padlých vojínů, polská a československá se starají jen o památníky těch, kteří bojovali na Východě. Na své hrdinné syny, padlé za svobodu našich národů na Západě, komunistické režimy chtějí zapomenout. Tak zbývají jen krajané v zahraničí, kteří nezapomínají na místa posledního odpočinku svých hrdinných bratří.

* * *

Procházel jsem mezi hroby a prosil Boha, aby dal lehké odpočinutí těm, kteří zde leží mrtví, a aby jejich obět' přinesla našim národům to, zač položili své životy: svobodu a mír.

* * *

Ericha, — tak se totiž můj německý společník jmenoval, — jsem zastihl mezi hroby polských vojínů, jak se s obnaženou hlavou za ně modlil. Nezdržel jsem se a klidně mu povídám: "Vidíš, ted' se za ně zde modlíš a před 33 roky jsi na ně střílel." Zakýval smutně hlavou a spíše těm dole pod zemí než mně odpovídal: "Jo, to byla válka, milý přiteli, a střílet se musilo, Poláci na Němce a Němci na Poláky, vinni byli především šílení fanatici Hitler, Stalin a Mussolini. My jsme byli jenom bezmocní pěšáci na šachovnici historie. Věř, že bych si s těmi Poláky býval raději zašel na pivo. Ale není jich zde více, a tak pojd', zajdeme si na sklenku vína alespoň my dva."

A tak se též stalo a "vešlo do historie", že jsem si s bývalým německým obráncem Monte Cassina v nádražní restauraci vypil na rozloučenou čtvrtku dobrého italského vína.

ČESKOSLOVENSKÁ
NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

srdečně zve k společné oslavě

28. října

pořádané

V NEDĚLI 30. ŘÍJNA 1977

ve 3 hod. odp. v SOKOLE TÁBOR

(Clarence Avenue a 16. ulice, Berwyn, Illinois)

PROGRAM: Uvítání předsedou oblastního výboru — František Kalkus; K významu 28. října — Dr. Mikuláš Ferjenčík, předseda ČSNRA

HUDEBNÍ POŘAD: Český pěvecký sbor LYRA — řídí prof. Frank Kubina; Slovenský pěvecký sbor ZORA — řídí Joe Bukový

SMYČCOVÝ KVARTET CHICAGO LYRIC OPERA: Antonín Dvořák — Kvartet č. 6 F-dur "Americký"

ČESKOSLOVENSKÁ

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

První svatováclavská mše svatá ve Washingtoně

Z podnětu katolických žen ve Washingtoně, které byly či dosud jsou členkami CM. ligy, se konala ve středu dne 28. září t.r. v 8 hodin večer svatováclavská mše svatá v kapli na kampusu "Catholic University of America". Mši svatou v českém jazyku sloužil redemptorista dp. Francis A. Novák, člen řádů Nejsvětějšího Vykupitele, rodák z Nebrasky. Dnes působí v administrativě celonárodní Konference U.S. biskupů jako "Executive Director of National Catholic Stewardship Council" ve Washingtoně.

Překlad české mše svaté připravil dr. Jan Wunsch za spolupráce washingtonských krajanů. Mše svatá, jež byla hojně navštívena našimi krajany z Washingtonu, Marylandu a Virginie, byla doprovázena hlaholným českým zpěvem za výborného varhanního doprovodu dr. Jana Wunsche. Dcery manželů dr. Jiřího a Hany Švejdových, Jana a Andrea, oblečeny v národních krojích, nesly k oltáři obětní dary. V procítěném kázání dp. Novák zhodnotil význam sv. Václava pro Čechy, Moravany a Slováky a burcoval v nás naději, že náš svatý patron nás neopustí ani v těchto dobách zlých, když své dědictví tak účinně opatroval po celé tisíciletí.

Po mši svaté byla schůzka krajanů v jídelně Otců Marianistů. Naše ženy a maminky obětavě připravily české zákusky a občerstvení pro všechny.

Tato Svatováclavská mše svatá byla první českou mší, slouženou ve Washingtoně a my všichni, kteří jsme byli přítomni, děkujeme našim ženám za připravení tohoto duchovního hodu. Všem přítomným se líbilo natolik, že tu máme naději na založení pravidelných českých bohoslužeb a vytvoření krajanské duchovní misijní služby.

Dr. George J. Švejda

K oslavě 28. října v České národní síni v Clevelandě

Slavnostním řečníkem bude posl. Otta Jelínek, člen kanadského parlamentu.

Krajanský výbor připravuje oslavu největšího společného svátku Čechů a Slováků, 59. výročí založení Československé republiky a vyhlášení československé samostatnosti na neděli 30. října v České Národní síni, 4939 Broadway. Začátek ve 3 hod. odpoledne.

Předseda přípravného výboru, dp. profesor Felix Mikula se obětavě stará, aby tato tradiční oslava byla opravdu důstojná. V programu vystoupí opět Shaker Symphony Orchestra, sólisté a zástupci naší mladé generace. Za řečníka pozval Krajanský výbor kanadského federálního poslance Ottu Jelínka, M.P. Na tohoto aktivního člena kanadského parlamentu si naši mladí krajané jistě vzpomínají z jeho triumfálního vystoupení v Praze, kde Otto Jelínek se sestrou Marií získali titul mistrů světa v krasobruslení a vítězný pohár Kanadě, která celou Jelínkovu rodinu přijala po odchodu z Československa do exilu.

Otta Jelínek pozvání přijal, do Clevelandu přijede a promluví.

Krajanský výbor zve k účasti na připravované Oslavě 28. října naši celou veřejnost. Jako léta minulá se také obrací ke všem přátelům se žádostí o sponsorské příspěvky. Příspěvek sponsora je $25.00 a co-sponsora $10.00. Kdo by se chtěl stát sponsorem nebo co-sponsorem oslavy, ať laskavě zašle šek na adresu: Krajanský výbor, P.O. Box 347, Cleveland, O. 44127. Šeky vystavte na Krajanský výbor. Jména sponsorů budou přiložena k programu oslavy.

KV s díky kvituje první sponsorské příspěvky, které zaslali Mayor & Mrs. Ralph J. Perk; Mr. & Mrs. Zdeněk Kroček, Mr. & Mrs. Frank Kořínek; Mr. & Mrs. Martin Hrabík; Mr. & Mrs. Přemek Kocián; Jarmila I. Hynčík; Václav Hesoun. Mimořádný dík přísluší dp. profesoru Mikulovi za jeho velkodušný dar oslavě do vínku.

Krajanský výbor věří, že naši členové a přátelé projeví své porozumění jako léta minulá. Děkujeme vám a prosíme vás, zapište si neděli 30. října hned do kalendáře.

M.H.

* * *

Krajanský výbor dodatečně též srdečně děkuje všem přátelům, kteří návštěvou podpořili letní piknik KV v České síni Sokol. Upřímné díky všem sestrám a bratrům, kteří jste se podíleli na přípravách a za celodenní práci při pikniku.

Neobyčejné porozumění a štědrost projevil br. John Kubašta. Jeho česká kuchyně byla naší nejlepší visitkou. Rádi a vděčně mu děkujeme. — Vřelé díky též sestrám-kuchařkám D.T.J. farmy, které tak ochotně vyhověly naší žádosti a doplnily zásoby výletní kuchyně rychlou zásilkou výborných knedlíků.

Krajanský výbor srdečně děkuje i všem ostatním šlechetným dárcům za pěkné dary a peněžní příspěvky. Projevili jste tak pochopení pro naši společnou věc. Jmenný seznam všech dárců je přiložen k záznamu v zápisové knize KV.

"CLEAN UP" MĚSÍC V CHICAGSKÉM "VELEHRADĚ"

Jak už jste se z našeho pozvání na české biřmování dověděli, přijede mezi nás 20. listopadu pan biskup Mořkovský z texaského Galvestonu-Houstonu, aby tuto svátost udělil našim dětem českého a slovenského původu a i dospělým, kteří dosud neměli možnost ji přijmout. Při této příležitosti posvětí i náš chicagský Velehrad.

Do té doby musí být ve Velehradu všechno pěkně čisté a v pořádku a proto vás prosíme o opravdu přátelskou, pospolitou, solidární pomoc.

Na dokončovací a čistící práce ve Velehradu je zapotřebí pomoci všech druhů rukou — šikovných i méně šikovných, pomalých či rychlých, schopných udělat cokoliv — prostě KAŽDÝCH.

Buďte proto tak hodní a zavolejte na naše telefonní číslo a přihlaste se, co byste byl(a) ochoten(a) dělat a kdy můžete přijít; o ostatním se již s vámi domluvíme.

Buďte ale tentokráte tak dobří, a věc berte opravdu vážně. Nedejte na to, když vám Petr anebo Pavel řekne, že k nám volal a měli jsme obsazeno, a tak že prý — kde ho nechtějí, nebude se vnucovat. Vy se nás **tentokrát totiž musíte dovolat, poněvadž je třeba společné práce nás všech.** Vždyť je to pro nás všechny. Kdyby se ale náhodou stalo a ve Velehradu byl telefon obsazen a vy jste neměli kdy čekat, až se linka uvolní, volejte laskavě na následující telefonní čísla: Ferdinand Küssel: ST 8-5341; Františka Uhlířová: 484-2106 a nechte tam vzkaz, který nám bude vyřízen. Anebo se pokuste zavolat nás znovu — **potřebujeme vás,** má-li se vám všem v chicagském Velehradu líbit a má-li sloužit našim společným potřebám.

Jistě se ještě z četby našich krásných vesnických románu pamatujete, jak se ve vesnici gruntovalo, když měl přijet na visitaci pan vikář. Jak v kostele, na faře, ve škole muselo být všechno vydrhnuto, nikde ani prášku!

A k nám přijede na visitaci ne pan vikář, ale sám pan biskup Mořkovský, zatím jediný, který naše duchovní potřeby v USA chápe. Přiletí k nám až támhle z Texasu a to "volno" na neděli 20. listopadu přímo vykouzlil ze svého stále obsazeného pracovního kalendáře, a to jen proto — aby naše děti a my všichni s nimi — jsme měli nezapomenutelnou životní vzpomínku na české biřmování v exilu i na několik prvních svatých přijímání v této nestálé dnešní době ve světě.

A k této vzácné události že bychom si neuměli dát společně a svorně ani tu naši "chalupu" v Chicagu do pořádku? Jen s chutí do toho a půl díla hotovo! — jak říká naše přísloví. Za jeden provaz se to přece jen lépe táhne, a proto už předem děkujeme všem ochotným dobrovolníkům a dobrovolnicím staročeským zaplať Pán Bůh za zavolání, na které čekáme.

Jsou mezi vámi samozřejmě i někteří, kteří na manuelní práce z fysických či zdravotních důvodů nestačí, anebo je nesmějí dělat. Avšak i pro ně je dostatek příležitostí k společnému úsilí o naši chicagskou "vlastní střechu nad hlavou". Musíme rozeslat dopisy a udělat ještě řadu nutných drobných "papírových" prací. Buďte tedy tak hodní a přihlaste se i vy! A vy, kteří opravdu pro nemoc, anebo stáří nám pomoci přijít nemůžete, buďte tak dobří, upřímně se za nás modlete, aby nás Pán Bůh obdařil zdravím, sílil naši společnou dobrou vůli, vytrvalost, vzájemnou snášenlivost a ochotu k pochopení dnes nutného nám společného díla, aby nám ta práce při dobré náladě šla rychle od ruky.

Vděčně váš misionář

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

POZVÁNKA "Klub svobodné kultury"

Nedávná přednáška profesora Kenta-Šalanského o událostech na Dálném východě, která byla pořádána Společností pro vědy a umění SVU, probudila svojí zajímavostí nebývalý zájem. Bohužel, pro nedostatek času nedošlo tehdy k tomu nejzajímavějšímu, k promítnutí připravených dokumentárních filmů.

A proto Klub Svobodné kultury nyní si vás dovoluje pozvati na **Filmové pásmo dokumentárních reportáží z rudé Číny,** které se bude konat v pátek, 14. října 1977 v 8 hodin večer, v budově Lincoln Federal Savings and Loan 6655 W. Cermak Rd. v Berwynu.

Přijďte, prosím opravdu včas, filmové pásmo je dlouhé, nemůžeme se zahájením otálet.

Za Klub svobodné kultury,
Emanuel Ledecký-Janeček, v.r.
(předseda)

Moravská kulturní společnost

pořádá letos
svůj tradiční

ČS. KROJOVANÝ PLES

V SOBOTU 22. ŘÍJNA 1977
V SÁLE SOKOLA TÁBOR V BERWYNU
(16. ul. a Clarence Ave.)

Domácí moravská kuchyně.
Dvě hudby: Joe Paterek a John Gall.

Začátek: v 7:00 hod. P.M.
Začátek programu: v 8:00 hod. P.M.
Dar: $4

V Clevelandě společně vzpomeneme

59. VÝROČÍ PROHLÁŠENÍ ČESKOSLOVENSKÉ SAMOSTATNOSTI

důstojnou oslavou v České národní síni, 4939 Broadway Ave., v neděli 30. října 1977. — Začátek ve 3:00 P.M.

Kulturní program — Shaker Symphony Orchestra
Slavnostní řečník: posl. Otta Jelínek, člen kan. parlam.
Krajanský výbor v Clevelandě

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Na radu lékařskou odejel v červenci do horského ovzduší v Lanzu. Tam jej 11. srpna navštívila deputace bývalých žáků salesiánských škol. Don Bosko byl návštěvou hluboce dojat. "Zahleděl se na nás," píše účastník návštěvy Don Griva, "svýma dobrýma a moudrýma očima, jak kdoví kolikrát na nás hledíval. Oči byly jeho oči, ale na postavu se bylo žalost podívat. Nechtěl nás přijati v pokoji, nýbrž vyšel, podepírán námi, do parku na čerstvý vzduch, protože první své žáky přijímal také venku na lukách valdockých. Sedl si do vozíčku, žertuje: "Sázel jsem se dříve, kdo dál doskočí, a nyní musím jezdit na vozíčku." Táhli jsme vozík až k besídce na konci parku, tam jsme si okolo Dona Boska posedali a na steré věci jsme si tam v přátelském rozhovoru za několik minut vzpomněli. Don Bosko s každým z nás promluvil. Mluvilo se, že se těšíme na jeho zlatou mši svatou, že Gastini přivede na ni tisíc zpěváků. Dva tisíce, usmál se Don Bosko, a jeden sbor musí být ze samých Patagonců. Obrátiv se pak na faráře z Cunica d'Asti, pravil: "A při sekundici se bude pít víno z Cunica, darované štědrostí Panny Marie Pomocnice, i Patagonci ho budou chutnat, co?" A farář z Cunica musil Donu Boskovi slíbit, že ano. — A co máme vyřídit ve valdocké oratoři, tázali jsme se. Řekněte, že se mi vede velice dobře, pravil Don Bosko, a že všechny obavy, které tam mají o moje zdraví, neruší nikterak klidu mého srdce. — Svečeřívalo se; dali jsme si od něho posvětit nějaké předměty a když jsme ho potom prosili o požehnání pro sebe i pro nepřítomné, zalily se mu oči slzami, zaplakal, a my jsme plakali s ním."

Po prázdninách roku 1887 byla kolej ve Valsalice proměněna na filosofický a bohoslovecký ústav pro salesiánské kleriky, kteří do té doby byli ubytováni v San Benigno. Když Don Bosko přijel do Valsalice, pravil mu Don Barberis: "Když budou vaši klerikové nyní zase zde v Turině, přijdete nás jistě ještě navštívit, že ano?"

"Přijdu, přijdu," odpověděl vážně a zamyšleně Don Bosko, "a budu dokonce strážcem tohoto domu."

A přečtěme si, co Don Barberis dále píše o tehdejší rozmluvě s Donem Boskem: "Stáli jsme u okna předsíně, vedoucí do dolní zahrady, a hleděli jsme právě na schodiště, jež pojilo zahradu se dvorem, na kterém si mládež hrávala. Don Bosko zahleděl se chvíli upřeně na schodiště a najednou mi řekl, hledě pořád na schodiště: Připrav nákres. — Poněvadž v koleji se mělo ještě mnoho vybudovat a právě jsem slyšel, že Don Bosko tu chce bydlit jako strážce domu, myslil jsem, že mám připravit nákres na dobudování domu. Ale vrtalo mi hlavou, proč mám připravit nákres, když dům dostačuje pro 150 chovanců, když vím, že není na stavbu peněz a v radě bylo rozhodnuto nic nového nestavět. Když mi však Don Bosko tak poručil, odvětil jsem: Dobře, dám nákres vyhotovit a tuto zimu vám jej donesu. Ne tuto zimu, podotkl Don Bosko vážně, nýbrž až na jaře, a nepředložíš nákres mně, nýbrž naší kapitule. — Don Bosko mluvil příliš určitě, domníval jsem se, že slova jeho chápu a neodpověděl jsem už nic. Don Bosko hleděl dál ještě chvíli na schodiště, potom někdo přišel a mluvilo se o jiných věcech. — Když za čtyři měsíce Don Bosko zemřel a já se dozvěděl, že kapitula rozhodla pochovat ho ve Valsalice, a to právě pod řečeným schodištěm, pochopil jsem, že Don Bosko předvídal dlouho hodinku své smrti, a věděl, že bude pochován ve Valsalice, a v kterém místě."

Třebas se jeho zdravotní stav horšil den ze dne, zajel Don Bosko 13. října do Valentina pozdravit 900 francouzských poutníků, vedených Lvem Harmelem, baronem Monpetitem a panem Championem. Dne 20. října vykonal ve Foglizzo Canavese obláčku 94 aspirantů salesiánských. Vraceje se, pravil Donu Ruovi: "Příštího roku budeš tento úkon vykonávat ty, mne už nebude."

Myslil ovšem na slavné obláčky ve Foglizzu. Ještě jednou oblékal Don Bosko nové kleriky do duchovního roucha, a to polského knížete Augusta Czartoriského, vnuka španělské královny Isabely, a potom tři jinochy různých národností. Angličana, Poláka a Francouze.

Myšlenka na blízkou smrt zaměstnávala Dona Boska té doby neustále. Právě tehdy vyjednával generální hospodář salesiánský o zakoupení místa na turinském hřbitově pro hroby bratří. Jednání se vleklo pomalu. Don Bosko zažertoval: "Jak si nepospíšíš, dám se po smrti zanést do tvé cely, a jsem jist, že při pohledu na takový kus nábytku budeš s jednáním brzo hotov."

Jindy pravil generálnímu hospodáři: "Nepochovávej mě do pronajaté země, najdi mi místo v některém našem domě."

Salesiáni a přátelé viděli sice, jak Don Bosko schází, ale utěšovali ho, jak už je u lidí zvykem, a připomínali, že se dočká ještě roku 1891, kdy bude slavit zlatou mši svatou. "Klamete se, klamete," odpovídal jim Don Bosko. Nemocnému knězi Donu Deppertovi dodával mysli: "Jen se smrti neboj, na někom jiném je řada, ne na tobě." Don Deppert okřál a Don Bosko byl skutečně první na řadě, aby se světa odešel. — I když na smrt neustále myslil, byl Don Bosko klidný a veselý.

Dne 6. prosince 1887 měli v chrámě Panny Marie Pomocnice velikou slavnost, loučili se s odjíždějící skupinou zámořských misionářů. Byla to od roku 1875 již dvanáctá skupina. Don Bosko se dal svým sekretářem dovést do kostela. Don Bonetti kázal výmluvně, ale nejdojemnějším kázáním byl pohled na vetchého a nemocného stařečka Dona Boska. Když po kázání a svátostném požehnání, uděleném od světícího biskupa turinského, přiklekli nastávající misionáři před Dona Boska a on je třesoucí rukou žehnal na dalekou cestu, nebylo v chrámě suchého oka.

Po misionářích vlomili se do presbytáře i lidé a prosili o požehnání. Sotva noví misionáři odjeli, zavítal do Valdocca biskup Mons. Cagliero. Nedávno předtím byl v hrozném nebezpečí smrti. Vysoko v horách kordilerských na úzké pěšince skalní nad propastmi splašil se mu kůň. Na štěstí biskup s koně spadl na stranu horskou a nezřítil se do propasti. Dvě hodiny nemohl promluvit. Když přišel k sobě, zažertoval po caglierovsku: "Nestalo se nic tak hrozného, zlomil jsem si jen dvě žebra, ještě jich mám dost celých." Ovšem i s dvěma zlomenými žebry si biskup Cagliero poležel a v nemocnici co chvíle mu šeptal nějaký tajemný hlas: Jeď do Turina, abys byl při smrti Dona Boska. Biskup hlasu neodolal a třebas jej sužovala ještě vysoká horečka, vydal se na cestu do Turina. S sebou vzal i patagonské děvčátko, zachráněné v Ohňové zemi salesiánem Donem Faguanem od smrti.

Téhož dne přijel do Valdocca velký přítel salesiánského Díla, biskup Doutreloux z Lutychu, aby si vyžádal salesiány do nejohroženější dělnické čtvrti svého biskupského města.

O svátku Neposkvrněného Početí byl Don Bosko naposled v jídelně u jídla se svou řeholní společností.

Dne 16. prosince vyjel v kočáře na procházku v průvodu Dona Ruy a sekretáře Dona Viglettiho. Na korsu Vittorio Emanuele stál pod podloubím kardinál Alimonda. "Ó, Don Giovanni, Don Giovanni!" zvolal kardinál, vstoupil do kočáru a objal upřímně churavého Dona Boska, nejen objal, i zulíbal. Lidé se zastavovali, říkajíce: "Jak ti dva se milují!" Jeli pomalu až do ulice Cernaia, tam se kardinál rozloučil a povoz jel pomalu do Valdocca. — Tehdy nemohl Don Bosko už do schodů.

Naposledy byl Don Bosko na procházce 20. prosince. Na zpáteční cestě kynul na korsu Regina Margherita na povoz nějaký pán, aby zastavili. Byl to profesor Fabre, přišel do Turina, aby ještě uviděl Dona Boska. Don Bosko jej přivítal radostně: "Ach, můj drahý, jak se daří?" "Taktak, modlete se za mne," odpověděl profesor. — "A jak se daří duši?" — "Hledím, abych zůstal vždy hodným odchovancem Dona Boska." — "Díky, výtečně! Pán Bůh tě odmění! Modli se i za mne!" A Don Bosko se rozloučil se svým žákem, žehnaje mu slovy: "Pečuj jen o spásu duše a žij vždy jako hodný křest'an."

Na této procházce řekl Don Bosko svému sekretáři: "Až přijdeme domů, nezapomeň napsat ve jménu mém pro všechny salesiány tato slova: Salesiánští představení necht' jsou vždy blahovolní k svým podřízeným a necht' jednají vždy pěkně a laskavě, zvláště se služebnými."

Téhož dne prosil Dona Boska sekretář Don Viglietti, aby napsal několik slov pod obrázky Panny Marie Pomocnice, jež měly býti zaslány některým dobrodincům. Don Bosko sotva udržel pero v ruce, ale přece tlustými literami psal naposledy ve svém životě. Uvedeme některé z jeho posledních napsaných myšlenek: "Ó, Maria, vypros nám u Ježíše zdraví, je-li prospěšné naší duši, především zajisti nám však věčnou spásu." — "Dobré skutky čiňte brzo, protože by vám mohl později scházet čas a ošidili byste se." — "Šťastní, kdo se Bohu oddají, dokud jsou mladí." — "Jestliže činíme dobro, budeme se mít dobře v tomto životě i po smrti." — "Bůh nás žehnej a Panna Maria budiž naší vůdkyní ve všech nebezpečích života." — "Mladí hoši jsou radostí Páně a Panny Marie." — "Bůh požehnej a štědře odměň všechny naše dobrodince." — "Svaté Srdce mého Ježíše, dej, ať tě miluji vždy víc a více." — "Největším nepřítelem Božím je hřích." — "Ó, Maria, budiž mou spásou." — "Na konci života se sbírá ovoce dobrých skutků." — "Kdo zachrání duši, zachrání všecko, kdo ztratí duši, ztratil všecko." — "Kdo chrání chudobné, bude štědře odměněn na soudě Božím." — Kdo chrání sirotky, bude požehnán od Boha v nebezpečích života a chráněn od Panny Marie v hodince smrti." — "Jak velkou odměnu budeme mít za všechno dobré, jež jsme za živa vykonali." — "Modlím se denně za vás a vy se modlete za spásu mé duše." — "Ó, Panno milostivá, svou silnou pomocí přispěj mi v hodince smrti mé." — "V nebi se budeme mít dobře na věky."

(Pokračování příště)

JIŘÍ SÝKORA:

Příběh z hadříčků

RAGGEDY ANN and RAGGEDY ANDY

(Recense nového amer. filmu, natočeného podle knihy, která kdysi vyšla také v českém překladu)

Vše začalo v roce 1919, kdy onemocněla jedna malá holčička a otec pro její obveselení a rozptýlení vymyslil pohádkovou postavu, kterou nazval Raggedy Ann — Hadrová Anička. Později přimyslil pro Aničku bratra, jehož nazval Raggedy Andy — Hadrový Ondra. Od té doby vzniklo celkem 27 příběhů o těchto hrdinech, které byly vydány ve 150ti jazycích v 80 milionovém nákladu a byly vyrobeny miliony panenek Hadrové Aničky a Hadrového Ondry...

A nedávno, v dubnu tohoto roku, byl uveden dokonce celovečerní film, jehož hrdiny jsou postavy, které vymyslil Johny Gruelle.

Od ragtimového začátku až do konce je film natočen tak, že skýtá divákům potěšení a pohodu. Na výrobě filmu se podíleli přední američtí umělci, jejichž kreslené filmy již mnohokrát byly odměněny významnými cenami. K úspěchu filmu podstatně přispěla hudba, kterou napsal Joe Raposo. Skladatel Raposo je mimo jiné autorem vynikajícího televizního seriálu Sesame Street...

Zápletka filmu je jednoduchá. Hadrová Anička a Hadrový Ondra žijí v pokoji plném hraček. Pokojík a hračky patří děvčeti Marcele. Ta jednou, na své narozeniny dostane novou panenku z Paříže, jejíž jméno je Babetta. Babetě se hrozně stýská. Jednoho dne Babetu unese jiná panenka, vlastně "paneňák" — drsný kapitán se zlatým srdcem, který touží po lásce. Kapitán unese Babetu na své lodi skrze okno. Hadrová Anička a Hadrový Ondra je pronásledují. V Zakázaném lese se spřátelí s opuštěným velbloudem Dollem, jenž je bez domova — a pokračují pak v pronásledování kapitána a unesené Babety společně...

Než honička skončí, prožije naše hrdinná trojice hromadu dobrodružství, ale nakonec vše dobře dopadne. Babeta i kapitán se vrátí k Marcele, která najde místo i pro opuštěného velbloudu Dolla. Zbývá něco dodat? Ach ano: "A od té doby žili všichni šťastně až do smrti...", anebo "Jestli neumřeli, tak žijí dodnes." A to je vlastně pravda, protože příběh o Hadrové Aničce a Hadrovém Ondrovi bude žít ještě dlouho — pro radost dětí i dospělých.

VOICE OF THE NATION

A BRIEF HISTORY OF THE DEVELOPMENT OF THE PARK SYSTEM IN NATIONAL CAPITAL PARKS

By: DR. GEORGE J. SVEJDA

(Continued from last issue)

Recently the National Capital Region gave a permit for 25 years to the D.C. Department of Recreation which will enable the construction and operation of the National Children's Island in the Anacostia River. Such developments are consistent with the National Park Service plans for the Anacostia River as well as the National Capital Planning Commission's comprehensive plan for the Nation's Capital.

Indeed, the entire planning of the National Park Service within the District of Columbia follows the guidance of this comprehensive plan. As a part of our Bicentennial program we have prepared and updated the revised Master Plan for the Mall area which brings the planning process originated by Major L'Enfant and subsequently revised by Downing and the McMillan Commission up to date.

In 1968 the National Park Service prepared a concept plan for the entire Anacostia River which was approved by the National Capital Planning Commission. In preparation for the Bicentennial, the National Capital Region hired a consultant to prepare a Master Plan Concept for the east bank of the Anacostia River from the D.C. line to its mouth at the Potomac River. With the cooperation of the numerous citizens associations plans on the development of this narrow strip of parkland was prepared and submitted for review and approval to the National Capital Planning Commission. As a result a large pavilion on the banks of Anacostia River and several smaller scale developments oriented to community recreational needs were constructed and opened during the Bicentennial Year. The remaining portions will be planned and constructed when the necessary funding is obtained.

During the Bicentennial Year the National Park Service opened to the public the National Visitor Center and the Constitution Gardens. The former is located in a renovated portion of the Union Station and was designed to furnish a perspective on the historical, political and cultural significance of the places and institutions in Washington and throughout the country, while the latter was constructed on the site of the old World War I temporary buildings on Constitution Avenue at the Mall as a place of leisure where a visitor can relax and rest from the nearby busy attractions of the Mall.

In addition to 343 reservations within the District of Columbia the National Capital Region has under its jurisdiction the following areas within the surrounding states:

Antietam National Battlefield Site, Maryland;

Antietam National Cemetery, Maryland;

Arlington House, The Robert E. Lee Memorial, Virginia;

Baltimore-Washington Parkway, Maryland;

Catoctin Mountain Park, Maryland;

C & O Canal National Historical Park, Maryland and West Virginia;

George Washington Memorial Parkway, Maryland and Virginia;

Greenbelt Park, Maryland;

Harpers Ferry National Historical Park, West Virginia;

Manassas National Battlefield Park, Virginia;

Piscataway Park, Maryland;

Prince William Forest Park, Virginia;

Suitland Parkway, Maryland;

Wolf Trap Farm Park, Virginia.

The National Capital Region contains many of the most important commemorative memorials, monuments and statues in the United States. More than 27 million visitors come to Washington from every part of the world to see our national shrines not only to share our common heritage but also to stand where history has been and is being made. An extraordinary transportation system for most of the visitors to the Mall Area is provided by Landmark Service, Inc. tourmobiles. These vehicles offer a public sight-seeing service around the Mall, the U.S. Capitol, the White House and Arlington National Cemetery.

In addition to serving the needs of national and international visitors, the memorials, monuments, and downtown and suburban parks of the National Capital Region are an integral part of the metropolis and contribute with resources, manpower and facilities to the cultural and recreational programs for the residents of the area.

The Parks for all Seasons is a year-round schedule of special events, highlighted by "Summer in the Parks", that brings cultural and entertainment programs to local residents and visitors as well. Some of the offerings of the Parks for all Seasons reflect the variety of these programs. "Green Scene" workshops for example, offer tips on plant care for Washington citizens. "Fun Trips" take the inner-city children to programs of cultural, historic and recreational interest. "Noon-hour Concerts", held in the downtown parks, offer programs from rock to symphony and attract not only workers on lunch breaks but tourists as well. Puppet Shows and children theatre productions bring entertainment and cultural enrichment to the children of Washington. Other programs include an annual national jousting tournament, drama and dance productions, and croquet tournaments to mention a few.

In the field of performing arts, the National Capital Region is responsible for several performing arts facilities of national significance. In the John F. Kennedy Center for the Performing Arts the National Capital Region is responsible for site management and intepretation. The Ford's Theatre, restored to the time of Abraham Lincoln's assassination, now houses professional performances produced in cooperation with the Ford's Theatre Society. The Wolf Trap Farm for the Performing Arts is the first national park dedicated to the performing arts. It not only offers a full summer schedule of the highest quality of performers in every field of musical endeavors but also houses such park programs as an annual Folk Festival and International Children's Day. The Wolf Trap Foundation is responsible for the performance schedule and programming. During the summer months the National Symphony Orchestra provides free concerts in the parks of the metropolitan area. By using a new portable stage, the orchestra performs several times a week in various locations ranging from the RFK Stadium parking lot of Antietam National Battlefield Site. For the past 16 years a professional Shakespearean production has been the highlight of the Sylvan Theatre season on the Monument Grounds.

The environmental education program within the National Capital Region is well organized. For example, the Rock Creek Nature Center which was developed as a part of the Mission 66 Program stresses the discovery approach to nature study.

(Conclusion in next issue)

St. John Nepomucene Church celebrates 75th Jubilee October 16, 1977

Festivities of the day will start with the Karlin Brass Band playing for the Procession from the Parish rectory on Independence Rd. up Fleet to the Church with the Knights of St. John Commandery #44 and the Ladies Auxilary Knights of St. John #267 escorting the Clergy.

A Concelebrated Mass of Thanksgiving will be offered at 12:00 Noon Mass. Celebrant, Most Rev. James A. Hickey, Bishop of Cleveland, Assisted by Rev. William Tezie, the Pastor, his associate pastor, Rev. Thomas Sheehan, former associates and men of the parish who have entered religious life.

Rev. John Andel, pastor of Our Lady of Lourdes and a native son of the parish will offer the homily.

Twenty-three Sisters including 3 former principals of the Adrian Dominican Community which still staff the school will join the present principal, Sister Rosemary Assaro O.P. and women of the parish in Religious Life will be honored guests.

A banquet will follow the services with Frank Houdek as Toastmaster. Other speakers will include Rev. Joseph Step, native son and Pastor of St. Peter's, Lorain, Ohio, Sister Marcella Houdek, native daughter and Principal in Hubbard, Ohio, Barbara Houdek, Tom Richards, Peter and Rosemary Meler, and Frank Matousek Jr. who will represent the various parish groups.

A Social and Dance will immediately follow the Banquet with Bob Sabatka Band providing the Music, from 6:00 to 10:00 P.M. Tickets are still available at $2.00 each. Call Joyce Bican 641-4468 or Marian Dobransky, 271-6548.

The 75th Jubilee Memory Book will be available at the Banquet at $2.00 per book. Order your book now so that you will not be disappointed by calling, Vince Domancik 883-7217, Helen Sroub 271-7168 or Bill Bican 641-4468.

William Bican heads the 75th Jubilee Committee and Irene Hrdlicka publicity chairman.

Thank You,

Irene Hrdlicka, 341-0799

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500

POPE PAUL TO THE BENEDICTINES

PRIMACY OF THE SPIRITUAL LIFE

On the morning Saturday September 24, 77 the Holy Father received in audience in the Hall of the Consistory the Abbots and Conventual Priors of the Benedictine Confederation. They had come to Rome for the four-yearly Plenary Congress. The themes discussed at the Congress, which took place at the Pontifical University of Sant Anselmo, were the following: "The Pontifical University of Sant Anselmo and its service to the Church" "Monastic Celibacy" "Preparations for the Congress of 1980". The Congress in 1980 will coincide with the one thousand and fiftieth anniversary of the birth of Saint Anselm. On the day before the audience, the Plenary Congress had elected the new Abbot Primate of the Benedictine Confederation which is made up of 21 Congregations. He is to replace Abbot Weakland who has been appointed Archbishop of Milwaukee in the United States. The Most Reverend Victor Dammertz was elected Abbot Primate of the Confederation.

At the beginning of the audience Abbot Dammertz delivered a short address to the Holy Father in the name of all those taking part in the Congress and he renewed the devotion of the Benedictine Confederation to the Pope. In reply Pope Paul addressed those present as follows:

Dear Sons,

We greet with a great warmth of charity you who have come together to deal with certain questions concerning your monastic institution and the University of Sant' Anselmo, as well as to conduct the elections in connection with the Benedictine Federation. Straight away we want to take this occasion to welcome and congratulate Victor Dammertz, the newly elected Abbot Primate, as also his precedessor, Rembert Weakland, who has been appointed Archbishop of Milwaukee. We pray that the discharge of their duties will bear much fruit.

The sight of you all brings before our mind, as it were, your revered father Saint Benedict, who gave you your Rule and who, as Saint Gregory the Great says, "was of all just men filled with the Spirit" (Mor. II, 8; PL 66, 150), "excelled in the love of God and his neighbour, was dignified and gentle, and exercised a great influence over all" (Pius XII, Hom. given on 18 Sept. 1947: A.A.S. XXXIX, 1947, p. 453). Therefore he shows you clearly the way in which you can cling close to God and be of the greatest possible service to those here on earth.

Duty of praise

In these days in which we live, when everything is advancing and changing almost at too great a pace, the monastic life has lost nothing of its importance, or of the characteristic by which it is able to adapt itself to every age. Undoubtedly monks must also take account of the needs which have arisen, but the very substance of your way of life, if we can speak in this way, should always be in a flourishing state since it is not subject to the transitory things of the times.

Therefore be what you are! You who by the cross, learning and the plough once cultivated regions far removed from Christian and human culture, continue this wholesome work, making allowances for new methods in so far as this may be required.

You who are here in great numbers seem to resemble a choir whose duty it is to praise God and to pray to the Lord for men. In the monastic type of life which St. Benedict founded and which should help one to strive after the perfection of charity, a great place, as it clear, must be given to the virtue of religion. Indeed the "opus Dei" is at the same time a certain means of sanctification, as it were, for each of you. If therefore you draw spiritual strength from this source, you will joyfully perform the Divine Office and each of you can repeat these words of St. Augustine: "My psalter is my joy" (Enarr. in Ps. 137, 3; PL 37, 1775). But in a special way after the liturgical renewal which emanated from the Second Vatican Council has been introduced by the Church—you must make every effort, in so far as it depends on you, to see that the sacred rites are worthily performed, and that the faithful understand them more fully and take a more active part in them.

Role of Abbots

We are looking at a great number of Abbots whose office in your Order is important and grave. For he who is called by the name of "father", according to the Rule of St. Benedict, "is believed to act in the monastery in the place of Christ" (cf. c. 2). One must take note especially of the phrase "is believed", because by this it is shown that religious obedience ought to be based on faith. Therefore those who have professed this "holy servitude" (cf. ibid. c. 5), are to remember that the authority of the Abbot is linked with the divine authority "because the obedience which is given to superiors, is given to God. For he himself said: He who hears you, hears me" (ibid. c. 5).

These words of your Father who gave you the Rule are in perfect agreement with the teaching of the Second Vatican Council: "Under the influence of the Holy Spirit, religious submit themselves to their superiors whom faith presents as God's representatives" (Perfectae Caritatis, 14). These words must be thoroughly instilled into the minds of the members, because, as is well known, obedience in this day and age almost everywhere meets with no slight difficulties.

It pleases us now to refer to certain matters which were brought up at your Congress. You discussed celibacy in the monastic life. It is clear that this cannot be made a matter for debate since it is part of the consecration which is made in the religious state and is acknowledged to be one of the chief elements for which communities are established. The spiritual beauty of the purity of mind and body by which a monk, keeping back nothing for himself, becomes like to Christ, who was a virgin, and to his Virgin Mother, shines with a certain new spendour before the eyes of the mind of all of you. By the fact that he has promised "a conversion of his life", he must strive daily to remove, keep at a distance and avoid those things which can prevent him from serving God with an undivided heart. The Abbot should carefully help his subjects to preserve intact this gift of purity. He should also direct his attention to these words of the Second Vatican Council: "Above all everyone should remember—superiors especially—that chastity has stronger safeguards in a community when true fraternal love thrives among its members" (Perfectae Caritatis, 12).

You also turned your attention to that heart, as it were, of your Confederation, the University and College of Sant' Anselmo, with this in view, that this seat of piety and learning might daily render a greater service to the Church and to your Order. We heartily approve of this aim and we desire that this home of the monastic life and higher disciplines, whose distinguished patron was our predecessor Leo XIII, should, with God's guidance, flourish in this age and in the ages to come.

Finally, we wish that the Benedictine Confederation, which is above all bound together by mutual charity and has already produced happy results, should daily become more stable, grow strong and increase especially in so far as the monasteries are concerned; so that although they enjoy a certain autonomy, as they say, they may feel themselves to be part of it and to act as such, not neglecting, indeed, their association with the local Churches.

But especially through the genuine monastic life, which St. Benedict taught by his example and his Rule may the same Confederation spread abroad even now "a sweet savour of Christ" (cf. 2 Cor 2, 15) as it has done in the past, to revive and refresh the world. With this wish in mind, we lovingly impart to those of you here present, and to each one of those entrusted to your care, the Apostolic Blessing as a token of heavenly grace, strength and consolation.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Read your
CATHOLIC
PRESS
Millions of Catholics in the world today wish they had such freedom!

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

ENERGY

Control of energy has long been recognized as probably the most powerful objective in political struggles in the history of mankind. International prestige has always been greatly enhanced by important energy resources which could readily be converted into material value.

The United States is now, for the first time, involved in an energy crisis which actually concerns every one of us. It is evident too that we can't depend upon luck to solve the problem. We must do some serious, sensible thinking. Should we take the wrong road in this crisis it could be fatal to our entire American way of life.

The energy problem is a part of the greatest crisis America has ever faced — a crisis that threatens to change our form of government and our standard of living.

During the past half century powerful forces have developed with a driving determination to create a total Socialist-Communist world. These forces already fully control at least one-third of the people on this earth, and they are exercising powerful influence on approximately another one-third of the world, and are having some influence on all the rest. Even America is badly infiltrated by their agents, and flooded with their propaganda through our own media.

The Socialist-Communist crowd see this as a chance to achieve their greatest victory in their determined and continuous effort to turn America into a Socialist system, which is only one step from Communism.

In America we rapidly grew into first place among the nations of the world with a system based on maximum personal freedom and private ownership of property, including the farms, the businesses, and the manufacturing industries.

Both Socialism and Communism advocate greatly limited personal freedom, and each proposes government ownership of the farms, the businesses and the manufacturing. Communism also undertakes to control the social habits of the people; opposes Christianity, and advocates atheism.

If our Government would now remove the undue regulations and allow the market place to determine the prices, private enterprise style, we would again have adequate gas and oil, and at lower prices.

These reactionary forces are now using scare tactics to frighten the American people into believing that the energy crisis is permanent, and that the American government should take over the production and the distribution of all energy. This would be a tremendous step toward pushing this nation into Socialism, with all of its blighting effects.

We are flooded with alarmist literature which tells us that the world is near collapse because we've depleted the energy reserves. Many are swept under by the swelling current affirming that "There is no more; you must preserve that which you now have." Like so much of the Socialist and Communist propaganda, this too is just not true. There is more, and it is accessible. Those who tell us that there is no more beyond that already discovered are in a class with those who told Columbus that the world was flat. Fortunately, Columbus didn't believe it.